

CONTRA

granskar det politiskt korrekta

Anastasia Lin om Kina
Stalins oljebolag
USA

nr 3 2020 årgång 46 Pris 25:--

9 770347 647008

CONTRA

granskar det politiskt korrekta
partipolitiskt obunden
utges sex gånger årligen
Nummer 3 2020
Nummer 271 från starten
ISSN 0347-6472
Copyright Stiftelsen Contra
Eftertryck endast efter överenskommelse

Ansvarig utgivare

Géza Molnár

Kontakt

Box 8052, 104 20 Stockholm
redax@contra.nu 08-720 01 45
bestallning@contra.nu

contra.nu

Nyheter – Debattforum – Produkter
För prenumeranter även:
contra.nu/for-prenumeranter
Användarnamn och lösenord finns enbart i
den tryckta versionen av Contra.

Nätbutik

Gå in på
contra.nu/contras-natbutik/

Facebook

facebook.com/pages/
Contra/128635870583878

Twitter

twitter.com/contranu

Veckans Contra

Elektroniskt veckobrev (gratis)
Beställning: prenumerera@contra.nu
Avbeställning: avboka@contra.nu

Prenumeration

Minst 175, men gärna 250 kronor, per år.
Plusgiro 85 95 89-4. Bankgiro 5682-0392.
Student 95 kronor, ange skola/universitet.
paypal.com – sök redax@contra.nu
Swish 1236237465

Vid betalning från utlandet:

Använd betalkort på Contras nätbutik
eller gå in på PayPal. Vid betalning genom
banköverföring (dyrt) är vårt IBAN-nummer
SE239500009603408595894

Medarbetare

Styrelseordförande: Géza Molnár.
Redaktion: Géza Molnár, C G Holm och
Fredrik Runebert.

Bibliotekarie: Filip Björner.

Övriga medarbetare: Dan Ahlmark, Karl-
Göran Bottwyk, Tommy Hansson, Britt-
Louise Hoberg, Bertil Häggman och Bertil
Lindblom samt Christer Arkefors i Italien,
Bertil Wedin i Mellersta Östern och Allan
C. Brownfeld i USA.

Presslagd 2020-06-01
Carlshamns Tryck & Media AB,
Karlskrona 2020

Genuspedagoger

En Facebook-vän berättade nyligen att han kontaktat en institution av något slag per telefon och omedelbart fått frågan: ”Vilket kön tilldelades du vid födseln?” På något vis symboliserar den frågan hela den populistiska genusdebatten. Själv har jag svårt att föreställa mig att någon enda självtänkande människa har någon förståelse för ”genuspedagoger” och deras förespråkare.

Vi män som haft turen att hyfsat komma överens med vår anima (ref. C.G.Jung) kan känna tacksamhet och lättnad. De män som har en dålig relation till sin anima har en svår situation i sin mansroll. Detsamma gäller givetvis på motsvarande sätt kvinnors relation till sin animus och sin kvinno-
roll. Den så kallade ”genusforskningen” och dess förespråkare borde ha problem med dessa begrepp inom sitt område i förhållande till vedertagen psykologisk forskning. Det finns nämligen inga empiriskt grundade belegg för att människan har fler än två kön. Vi föds antingen som man eller kvinna. Hur sedan vår sexuella läggning kommer att te sig, är en helt annan sak.

De, häpnadsväckande många, personer som ägnar sig åt ”genusforskning” och dessutom implementerar den i våra förskolor kan inte gärna vara något annat än kränkta och missnöjda individer med dåliga relationer till sin anima respektive animus. Det enda störande ur samhällets synpunkt med denna grupp är att de påverkar oskyldiga barn, som inte kan försvara sig. Det finns väl dokumenterat i litteraturen att barn i förskoleåldern som påverkas i osunt manipulativt syfte utvecklar ofta traumatiska blockeringar i sin uppväxt, som senare i livet kan ställa till med en hel del psykiska problem. Och de problemen, som vi alla vet, har inte vårt samhälle någon beredskap för – heller.

Stig G Daun

CONTRA-NYTT

Per Welander död

Contra-vännen Per Welander har avlidit kort efter sin glada 70-årsfest. Per Welander arbetade inom IT-branschen och byggde upp ett företag som när det var som störst hade ett tjugotal anställda. I ungdomen var han engagerad i Demokratisk Allians och sedan genom livet principfast antikommunist och demokrativän. Han var ordförande för Stockhomsinitiativet och en av landets ledande kännare inom klimatområdet. Han intervjuades i Contra nummer 2 2019. Med anledning av Pers bortgång har vi släppt intervjun fri, trots att den normalt skulle ha legat bakom betalvägg. Gå in på <https://www.contra.nu/data/pelle.pdf>

Så fungerar din prenumeration på Contra

Prenumerationer på Contra fungerar så att en årsprenumeration för 175 kronor är på sex nummer, oavsett när på året prenumerationen börjar. När prenumerationen upphör får du ett meddelande från Contra tillsammans med det sista numret på din prenumeration. Skulle du av misstag betala en gång för mycket, så förlängs prenumerationen med ytterligare ett år även om prenumerationen just då inte är slut. Vi bifogar alltid ett inbetalningskort till tidningen för dem som vill beställa varor eller ge ett bidrag.

Omslagsbilden. Anastasia Lin vittnar inför amerikanska Kongressen.
Foto Lisa Fan, Wikipedia.

Koranen – våldets bok

Koranen är krigets och våldets bok. Det finns mer än hundra verser i Koranen som uppmanar troende att föra krig (jihad) mot icke-troende.

Profet, bekämpa de otrogna och de tvehågsna och var sträng emot dem, ty deras hemvist blir helvetet. Ja, vilket olycksaligt mål! (Sura 9:74).

Ni som tror, strid mot dem bland de otrogna som bor i närheten, och må de finna stränghet hos er! Vet att Allah är med de gudfruktiga (Sura 9:124).

Kriget ska föras både mot dem som avfärdar islam och mot dem som hävdar att de är muslimer, men som inte fullt ut avsluter sig till tron

Kungörelse från Allah och hans apostel för människorna på den största vallfärdens dag: Allah uppsäger förbindelsen med månggudadyrkarna, och hans apostel likaså... Undantagandes de månggudadyrkare, med vilka ni ingått avtal och som ej förbrutit sig mot er på något sätt och ej hjälpt någon annan mot er! Uppfyll alltså ert avtal med dem, till deras tid gått ut. Allah älskar förvisso de gudfruktiga. Men när de fridlysta månaderna gått till ända, så döda månggudadyrkarna var helst ni finner dem! Grip dem, spärra in dem, lägg er i försåt för dem på alla möjliga ställen (Sura 9:3–5).

Sura 9:5 brukar kallas svärdsversen och återopas av muslimer när de går till angrepp mot icke-muslimer. Hela sura 9 är upplagd som ett tillbakadragande av alla tidigare överenskommelser som muslimerna ingått.

I islam ska främst månggudadyrkare bekämpas, men också kristna och judar, som dock inte har samma låga status som de som är dyrkare av flera gudar.

Den som råkar ut för muslimska soldater har tre alternativ. Att omvända sig till islam, varvid vederbörande genast tas in i gemenskapen, att underkasta sig islams styre utan att omvända sig, varvid följer en särskild skatt, jizya, som betalas av

kristna och judar, eller att bli avrättad.

Men finns det inte verser i Koranen som talar om tolerans och fred? Nej, så är det inte. Det finns en vers som citeras av muslimer som vill hävda att deras religion är fredlig.

Det finns intet tvång i religionen., den rätta vägen är tydligt skild från förvilsen, och den, som förnekar Tagut och tror på Allah han håller fast i det starkaste handtag, som ej har någon rämna (Sura 2:257)

Men det gäller bara religionen. Inte samhällsskicket i stort, som är något som påtvingas människorna, samtidigt som de underkuvas islam.

Enligt muslimska teologer gäller de senaste verserna i Koranen före de tidigare och bland de senaste kapitlen i Koranen är sura 9, som låter svärdet ersätta äldre mer fredliga och toleranta verser.

Minaret i Berat i Albanien. Foto Zvonimir Athletic/Mostphotos

En respekterad Koranuttolkare från 1300-talet, Ibn Kathir, tolkar sura 9:5 som att den upphäver alla fördrag som Muhammed tidigare har ingått.

Och en modern uttolkare, shejk Muhammed Saalih al-Munajjid, vars fatwor cirkulerar i hela den muslimska världen, förklarar att sura 2:257 måste förstås i samband med surorna 9:29–30.

Strid mot dem som ej tror på Allah och den yttersta dagen, ej helighåller vad Allah och hans apostel förklarat heligt och ej bekänner sanningens religion [alltså islam] som fått skriften, nämligen tills de villigt ger skatt och ödmjucar sig. Judarna säger "Esra är Guds son" och de kristna säger "Kristus är Guds son". Det är vad de för på tungan, de liknar dem som var otrogna förut. Må Allah förgöra dem! Hur kan de vara så förvända? (Sura 9:29–30).

Strid mot dem tills det inte finns någon frestelse längre, utan alla dyrkan ägnas Allah, och om de då upphör, så ser Allah förvisso vad de gör (Sura 8:40).

När ni möter dem som är otrogna, så halshugg dem, tills ni har anställt ett blodbad bland dem. Slå dem så i bojor. (Sura 47:4).

Ahmad Abu Halabiya, ledamot i det palestinska fatwa-rådet, förklarade i en predikan på palestinsk TV år 2000: "Allah den allsmäktige har sagt åt oss att inte alliera oss med judar eller kristna. Att inte tycka om dem, att inte bli deras partners, att inte stödja dem och att inte träffa avtal med dem. Den som gör det är en av dem, och som Allah säger "Du som är troende, ta inte judar eller kristna till allierade, för de är allierade med varandra Visa ingen förbarmelse över judarna, oavsett var de befinner sig. Bekämpa dem varhelst du befinner dig, Varhelst du möter dem, döda dem".

Koranens kapitelindelning är sådan att de längsta surorna (kapitlen) kommer först, de kortaste sist. I senare suror (som alltså kan komma tidigt i Koranen) kan innehållet i äldre suror upphävas.

Kina, de mänskliga rättigheterna och viruset

Anastasia Lin är modell, skådespelerska och skönhetsdrottning. Hon är också människorättsaktivist och hennes kritik mot hemlandet har hotat både hennes karriär och hennes familj. Nu menar hon att coronaviruset kommer att skada den härskande eliten, och hon är inte rädd för att säga det.

Anastasia Lin är en kinesisk-kanadensisk skådespelerska, modell, tidigare Miss World Canada och människorättsaktivist. Den 6 februari ställde hon sig upp i en fiskliknande balklänning utan axelband för att inför Oxford Union¹ diskutera motionen ”Vi bör starta ett kallt krig mot Kina”.

”Det är fullt möjligt” sa den trettioåriga Lin till sin kostymklädda publik, ”för ett starkt och välmående Kina att samexistera med Väst.” Hon fortsatte med att i hundratals år var Kina ett fredligt inåtriktat land. ”Men idag är Kina annorlunda”, påpekade hon, och hennes röst darrade av engagemang. ”Vi har nu att göra med en auktoritär, merkantilistisk enpartistat som är öppet fientligt inriktad mot västerlandets värderingar och det internationella systemet.”

Under de följande tolv minuterna utvecklade Lin utan manuskript sitt födelselands många onda egenskaper. Hon anklagade Kina för ekonomisk krigföring och övergrepp mot de mänskliga rättigheterna. Hon beskrev Kinas aggression i Syd kinesiska sjön¹ och landets förmåga att driva cyberkrigföring.

Viruset

Sedan kom Lin in på coronaviruset, vilket hon menade var ett ”perfekt exempel” på varför vi bör se Kommunist-Kina som ett hot. Samma dag som hon höll sitt anförande, dog doktor Li Wenliang av Covid-19. Li var den som först uppmärksammade världen på det nya viruset,

¹ En välrenommerad debattklubb vid University of Oxford

² Även benämnt Västfilippinska havet.

och när han avled hade mer än 10 000 fall rapporterats i Wuhan, som varit nedstängt i två veckor.

Storbritannien hade samtidigt rapporterat sitt tredje fall. Men få av oss insåg vilken katastrof som väntade.

Lin var inte heller medveten om exakt vilka faror som lurade vid horisonten, men hon pekade intensivt på att Wuhan styrande hade försökt undertrycka nyheten om sjukdomen och gripit åtta läkare för att de ”spridit rykten och destabiliserat samhället”.

Den lokala ledningen i Wuhan gick så långt att man bjöd in 100 000 människor till en offentlig kinesisk nyårsmiddag för att visa att Wuhan var välmående och tryggt, sa hon. ”Det påminner om vad som hände när de sovjetiska myn-

*Anastasia Lin
intervjuad av
Julia Llewellyn Smith*

digheterna mörkade vad som hände i Tjornobyl. Först när man i Sverige uppmätte ökad radioaktivitet och hotade att anmäla det till Internationella Atomenergimyndigheten IAEA medgav sovjetiska myndigheter vad som hänt. De kinesiska myndigheterna medgav inte vad som hänt förrän det första fallet i utlandet registrerats i Thailand. ”Man kan fråga sig varför kinesiska myndigheter tog sådana risker? Kinesiska myndighetspersoner är beredda att sätta människoliv i fara... Det kinesiska kommunistpartiets enda mål är att stanna kvar vid makten, oavsett vad det kostar i människoliv”.

Nästan tre månader senare härjar viruset. Mer än femtedel av jordens befolkning lever under olika nedstängningsrestriktioner. Inklusivt Lin som inte kunnat lämna sin lägenhet på Manhattan under fyra veckor. Politiker runt om i världen hävdar att om Kina delat med sig av information tidigare hade situationen kunnat vara mycket annorlunda. En

opinionsundersökning visade att 80 procent av brittena krävde en undersökning av hur Kina hanterade virusutbrottet från början. Ett förslag som fått stöd av Australiens premiärminister Scott Morrison.

Kinesiska kommunistpartiets virus

De brittiska och amerikanska regeringarna har sagt att det ännu inte är dags för en sådan undersökning. Men det har inte hindrat president Trump från att upprepa gånger tala om ”det kinesiska viruset”. Vad tycker Lin, som tillsammans med sin mor flyttade från Kina till Kanada när hon var tretton och under de senaste två åren har bott i New York för att ägna sig åt skådespeleri och studier, om det?

Jag tycker att vi borde kalla det för det kinesiska kommunistpartiviruset, eftersom det är vad det är. ”Det är partiet som är virusets källa så vi borde ge det fullt erkännande för vad som hänt.”

Men trots det dystra med viruset ser Lin det som ett potentiellt hopp. ”Viruset har inte bara väckt Väst för det verkliga Kina. Det har väckt upp Kina också”, säger hon.

Hon förlorade omröstningen i Oxford med nio röster³. ”Med tanke på hur förslaget var formulerat ser vi det som en seger” säger hon skrattande. Hennes anförande spreds på *YouTube* i slutet av mars och åtskilliga versioner med undertexter har spritts viralt bland kinesiska studenter, både internationellt och internt i Kina. Över natten ökade Lins följare på Twitter med 20 000.

Lysande läsarkommentarer

”Jag var förbluffad när jag såg läsarkommentarerna,” säger Lin. Jag var utsatt för så många kinesiska troll att jag inte brukade läsa läsarkommentarerna. Men nu vågade alla dessa människor tala ut och de gav mig ett översvallande stöd. Även

³ Mötet på Oxford Union var upplagt som en debatt kring en ”motion”, om att starta ett kallt krig mot Kina, varefter åhörarna röstade för eller emot motionen.

min mamma får gratulationsmejl från sina tidigare universitetskamrater. Många säger: ”Det är den dotter som vi är mest stolt över. Jag har gråtit så många gånger när jag sett henne. Det är ett historiskt anförande.” Jag kände det som om det verkligen inte var vad jag skulle få höra från den publiken.

Lin som talar med tydligt eftertryck – även över telefon – är karismatisk och har oroligt följt virusets utbredning, ända sedan de skräddade rapporterna från läkarna i Wuhan. ”De skickade ut videos som bad det kinesiska samhället om kollektiv hjälp, eftersom det uppstod brist på skyddsutrustning och bad sina familjer att inte gå ner på bottenvåningen, eftersom det var där den mesta smittan fanns. Jag var särskilt engagerad eftersom min far bor i Hubei-provinsen, som ligger nästintill Hunan-provinsen. Han har bara fyra timmar med bil till Wuhan.”

Var inte Lin orolig för att hon skulle smittas av viruset när hon fick inbjudan från Oxford Union?

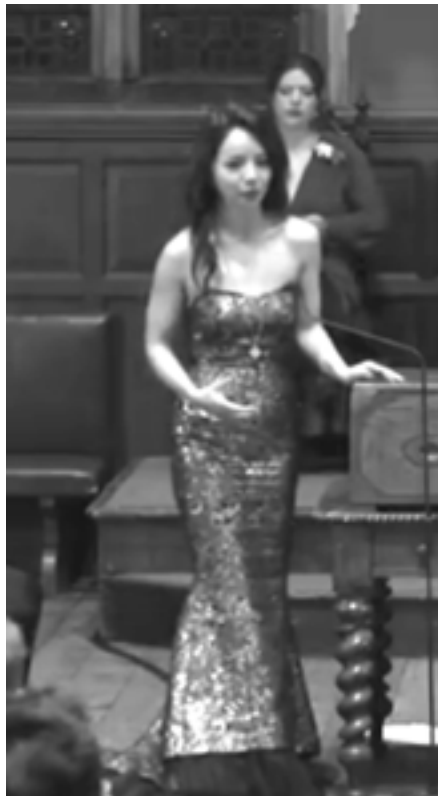
”Jag var rädd. Jag visste att sjukdomen redan fanns där och att den förmodligen redan fanns i Amerika. Men jag bestämde mig för att om jag skulle smittas, så skulle jag smittas.” Hon menade att om hon skulle backa ur debatten inför Oxford Union skulle hon verka paranoid.

”Jag arbetar för att uppmärksamma folk på vad som händer i Kina och om jag skulle vara så rädd skulle min trovärdighet minska. Som kvinna och skönhetsdrottning är ofta något av det första jag måste göra när jag kommer in i ett rum att bryta ner människornas stereotyper och hoppas att de ser seriöst på mig.”

Pappa var kommunist

Lin föddes i Hunan, där hennes pappa var med i Kommunistpartiet och VD för ett stort företag, som bland annat levererade medicinsk utrustning. Hennes mamma var universitetsprofessor som undervisade i västerländsk ekonomi och internationell finans. Hon fick Lin att lära sig spela piano, att teckna kinesisk kalligrafi (”det tråkigaste tänkbara för ett litet barn”) och att studera engelska. Detta från två års ålder.

Varje morgon klockan sex klättrade Lin och hennes mor upp för ett närliggande berg där mamman kunde ratta in radion på *Voice of America*, och dottern fick upprepa orden för att förbättra sitt uttal.

Anastasia Lin håller den 6 februari 2020 sitt anförande inför Oxford Union Society.

På ytan förespråkade hennes föräldrar partilinjen. De hade bägge växt upp under Kulturrevolutionen när familjemedlemmar uppmuntrades att fördöma varandra. Lin tror att hennes mor (som skilde sig från hennes far när Lin var fem) själv var djupt påverkad av den offentliga avrättningen av hennes farfar, en rik affärsman, under 1950-talet. Hans tillgångar beslagtogs av myndigheterna och familjen hamnade i fattigdom.

”Kinesiska familjer talar aldrig om sådana saker, hur traumatiska de än må ha varit, för om du berättar för dina barn, berättar de för sin lärare, och sedan blev det öppet för problem. Men mamma visste att det var något grundläggande fel med vad hennes familj fått genomlida.

När Lin var tretton bestämde hennes mor sig för att de två skulle flytta till Kanada. ”Hon ansåg att en liberal, öppen, västerländsk utbildning skulle vara mycket bättre för min utåtriktade personlighet.”

Kommunistanhängare i Kanada

I Hunan var Lin en ”duktig kommunistisk flicka” som blev ledare i sin klass och visade sina klasskamrater videos om den

växande andliga Falun Gong-rörelsen, som regeringen kallade en ”ond kult”. DE uppmuntrade allmänheten att anmäla Falun Gong-anhängare till polisen.

När hon väl kommit till Vancouver behöll hon inledningsvis sin kommunistiska linje. ”När kinesiska utbyteslärare kom till mitt gymnasium och jag hjälpte dem att försvara kommunistpartiets linje, ansåg jag att jag gjorde en patriotisk handling.”

Men ganska snabbt kom Lin att omfatta den nya kulturen. ”I min klass var alla mina klasskamrater nöjda med sig själva. I Kina hade det alltid funnits ett behov av att ta sig uppåt, en känsla att man måste arbeta för att nå ett ideal, även om idealet var falskt och påhittat.”

Hon började studera kinesiska våldsdåd. ”Jag fick kunskap om massakern på Den Himmelska Fridens Torg, som inträffade kort innan jag föddes, men som jag aldrig hört talas om.” Hon var chockad över att få höra talas om förföljelserna av uigurer och tibetaner och att Falun Gong i själva verket var en buddhist-inspirerad rörelse för meditation och andningsövningar, vars tiotusentals medlemmar torterades och dödades. Idag följer Lin några Falun Gong-övningar. ”Men jag vill inte identifiera mig med gruppen, jag försöker ta mig bort från allt grupptänkande.”

Skönhetstävlingar

När Lins uppskattning av sitt nya hemland växte började hon delta i skönhetstävlingar. ”Jag trodde det var en västerländsk tradition”, skrattar hon. Deltagarna ombads att välja ett ämne som de skulle tala för, och då valde hon mänskliga rättigheter i Kina. ”Det är som när andra flickor säger ’världsfreden’. Jag trodde att det skulle vara ett tillfälle att berätta om det, men egentligen ville jag bara ha skojs under skönhetstävlingen. Det är glamoröst. De andra flickorna var mycket energiska och jag fick massor med vänner.”

Lins kontrollinriktade föräldrar var bägge irriterade över hennes val. ”Min mamma sa att jag skulle koncentrera mig på studierna och bli en nyttig person i samhället.” Min far frågade ”Hur länge kan du hålla på med det där? Det handlar bara om att exploatera unga flickor”.

Men Lin hade nu flyttat till Toronto för att förverkliga sina tankar om en karriär som skådespelerska – något otänkbart för asiatiska föräldrar. Och hon fortsatte.

2013 blev hon trea i Miss World Canada, sedan hon vägrat att delta i baddräktsmomentet. ”Att bli bedömd efter att promenera över scenen kan vara problematiskt om man kampanjar för mänskliga rättigheter och intervjuar människor som har blivit utsatta för sexuella övergrepp.”

Men två år senare ströks baddräktsmomentet och Lin gjorde en videofilm där hon framförde sin förhoppning att sprida ”ljus och mod för dem som fortfarande befinner sig i mörker”. Hon vann tävlingen. Hennes far hade nu blivit nöjd och spred bilder på sitt WeChat-konto (Kinas motsvarighet till Facebook).”Det förekom en rad artiklar om hur den här kvinnan var en stolthet för sitt land och alla gratulerade pappa och till en början var allt jättebra. Jag tror att den kinesiska propagandaavdelningen inte hade undersökt min bakgrund tillräckligt noga.”

Avslöjad i Kina

Men inom ett par dagar var Lins bakgrund avslöjad. ”Allt bytte tonläge och jag framställdes som antikinesisk. De tog bort min bild från nätet.” Hennes far mesade och bad henne genast att sluta tala om mänskliga rättigheter. ”Han sa att om jag inte gjorde det skulle vår familj utsättas för förföljelser.”

Lin ställdes inför ett svårt dilemma. ”I en vecka kändes det fruktansvärt. Jag bestämde mig för att inte säga min mening mer. Och om jag skulle göra det skulle det vara i ett försiktigt och avmått tonläge, vilket är vad många kineser finner sig i.”

Men sedan sa en västerländsk journalist att hennes familj i Kina skulle vara mycket tryggare om hon fortsatte att tala ut. Han påpekade att det enda hon hade att komma med mot det kinesiska kommunistpartiet var synbarhet i media. Vilket skulle innebära att alla repressalier mot hennes familj i Kina skulle få till följd besvärliga frågor utomlands.

Lin fortsätter

Så Lin ringde sin pappa och i ett samtal som nästan säkert var avlyssnat förklarade hon att hon skulle fortsätta sin kampanj. ”Hans reaktion var aggressiv. Han sa svåra saker som att ’Du har dömt min familj’ och ’Vi kommer att bryta förbindelserna och gå skilda vägar’. Men jag hörde från hans ton att det var hans överlevnadsinstinkt som talade; för att ha nå-

gon chans i framtiden var det precis vad han behövde säga till mig.”

Lins nästa plan var att resa till Sanya på ön Hainan i södra Kina – ett land som hon senast besökt som fjortonåring – för att delta i finalen i Miss World. Men efter att ha ägnat nästan ett år åt att hitta sponsorer och att utveckla koreografin, så nekades hon visum. ”Jag trodde inte att det kinesiska kommunistpartiet skulle göra ett exempel av mig. Att de i värsta fall bara skulle se till att jag inte uppmärksammades. Jag trodde att de var mer taktfulla än de var.”

Med karaktäristisk framåtanda beslöt hon sig för att resa ändå. Hon packade 21 klänningar och flög till Hongkong för att där ta ett anslutande flyg till Kina med ett visum som hon skulle kunna få på platsen. Men medan hon var ombord förklarade kineserna att hon inte var önskvärd i landet. Hon försökte ändå ta sig ombord på sitt anslutande flyg, vilket resulterade i att hon togs i förvar under sex timmar. Sedan fick hon order att resa hem.

Istället organiserade hon en presskonferens i Hongkong. Till *New York Times* sa hon: ”Det är sorgligt, jag är bara en student och skönhetsdrottning. Vad är de så rädda för?”

Den brittiska organisationen för Miss World lovade att hon skulle få delta i det följande årets tävling i Washington. Men sent informerades hon om att hon inte skulle få tala vid tävlingen, som sponsrades av en rad kinesiska företag. ”Efter det blev jag desillusionerad om Miss World och deras motto ’skönhet med ett syfte’”, säger hon.

Pappa igen

Från då intensifierades Lins kampanjer, trots att uppbrottet från pappan smärtade henne. Pappan gick i konkurs sedan kinesiska säkerhetstjänsten trakasserat hans kunder.

Paret kommunicerade inte med varandra under sex månader, innan relationerna tinade upp lite grann. Efter att inte ha träffat sin pappa sedan 2012 besökte hon honom i Hongkong 2016 och hon råkade vara på Taiwan för en konferens, samtidigt som hennes pappa var där på semester.

”Det var ett mirakel, vi lyckades få en timme tillsammans på flygplatsen”, säger hon med tårar i rösten. ”Det var mycket känslösamt, det var första gången jag

kunde höra pappa tala utan fruktan och han sa att han var stolt över mig, vilket var det enda jag behövde veta. Jag insåg att det kinesiska kommunistpartiet inte kunde ta ifrån mig pappas kärlek till familjen, även om de kunde få honom att säga saker om mig för att kunna överleva. Det var inte segerns ögonblick, men det var ett ögonblick då jag kände att jag inte var besegrad.”

Folk vågar tala ut

Sedan januari har de två talats vid flera gånger och Lin har vid upprepade tillfällen varnat honom för viruset. ”Våra samtal är vanligen rakt på sak – han måste lovorda staten – så när jag berättade för honom att jag läst ett omdömt inlägg om viruset på nätet var hans omedelbara reaktion att det är anti-kinesiska krafter som förtalar Kina.

”Men jag fortsatte att tala eftersom alla i Kina vet att det finns mycket av sanning i påståendet. Så även om han tog våldsam avstånd från allt jag sa om sjukdomen, så vet jag djupt inom mig själv att han visste att jag talade sanning.

”Förut trodde jag att jag var ensam om att försöka kommunicera med min familj hemma i Kina”, fortsätter Lin. ”Men under virusutbrottet har jag hört fler och fler utlandskineser som vågar säga ifrån när det sprids uppgifter som att det inte är säkert utanför Kina. Plötsligt har jag fått många nya allierade.”

Lins mamma, som inledningsvis var ”mycket emot vad jag gjorde”, stödjer henne nu helhjärtat. ”Hon bröt slutligen med den hjärntvätt hon utsatts för i Kina och ser nu på världen utan så mycken fruktan. Just nu är hon min främsta anhängare, vilket är något jag trodde aldrig skulle inträffa eftersom kinesiska föräldrar vill ha auktoriteter som styr och inte vara sådana som ger för mycket lovord till sina barn.”

Sedan sin barndom har Lins familj oroat sig för att hennes konfrontationsstil skulle betyda att hon aldrig satte sig till ro. ”Min kultur anser att det är bättre för en kvinna att vara mjukare och mer ying. Alltid när jag gjort slut med en pojkvän har de sagt att det berodde på att jag är för tuff.”

Nu medger hon, lite motvilligt, att hon har en partner och att hon delar nedstängningen med ”någon”.

”Men jag vill inte säga mer. Samhället

Anastasia Lin i sin gamla hemstad Vancouver i Kanada. Foto Facebook.

är så starkt emot att man lever tillsammans utan att vara gifta.”

Skådespelarkarriär

Fast besluten att bli skådespelerska har Lin spelat i flera indie-filmer med tema kring de mänskliga rättigheterna. Men det blir svårt att slå sig in i Hollywood säger hon, eftersom kineserna har investerat stort i de främsta filmbolagen. ”De censurerar manuskript och det är verkligen otrevligt”.

När viruset spreds i New York upplevde Lin hur en del av hennes asiatiska vänner

behandlades illa, till och med våldsamt, av människor som anklagade dem för att bära på smittan.

”Det är en grundläggande instinkt att man är rädd för att bli sjuk”, säger hon. ”Men det ursäktar inte diskriminering. Paniken måste skyllas på kinesiska kommunistpartiet, som dolde sanningen för det kinesiska folket och världen och satte alla i fara. Kineser är lika mycket offer som alla andra.”

Det som Lin underströk i Oxford var att hon hatar den kinesiska regimen, men älskar kineserna och deras uråldriga kul-

tur. ”Kommunismen är bara 70 år, men vårt land har en 5000 år lång historia”, säger hon.

Nej till Huawei

Hon är skeptisk till att Storbritannien skulle tillåta företaget Huawei att bygga ett 5G-nätverk. ”Det är att bjuda in en trojansk häst”, säger hon. ”Det förvånar mig säger hon, eftersom Kina bara klarar av att leverera de billigare och enklare alternativen, eftersom de aldrig satsade de pengar som behövdes för att nå de riktiga framstegen. Sedan kom de tillbaka och försökte döda den internationella konkurrensen, genom att komma med ett lågpriserbudande så att det inte finns något egentligt alternativ. Det finns alternativ. Det är bara att de är dyrare.”

Ändå är Lin optimistisk. Jag frågar om hon tror att hon någonsin får träffa sin far igen. ”Javisst, efter kinesiska kommunistpartiets fall”, säger hon glatt.

Tror hon att det kinesiska kommunistpartiet kommer att falla? ”Ja, jag tror att det är mycket sannolikt. Ingen trodde att Sovjetunionen skulle falla. Väst, och ibland till och med jag, har haft illusionen att det kinesiska kommunistpartiet är starkt och att inget kan rucka på det. Men viruset visar att så inte är fallet. Det är bara en papperstiger. Allt kan ändras.”

Copyright Julia Llewellyn Smith/The Times/The Interview People

Oxford Unions lokal för debatter. Oxford Union är en av världens främsta debattklubbar som har en egen byggnad på universitetsområdet i Oxford. Foto Barker Evans/Wikipedia.

Stöd Contra!

Contra är beroende av läsarnas ekonomiska stöd. Vi är tacksamma för allt ekonomiskt stöd till Contra, som naturligtvis inte får en krona i bidrag från de offentliga institutioner som så generöst finansierar vänsterblaskor.

Den som önskar bidra med ett större belopp årligen kan bli medlem i den exklusiva vänkretsen ”Contras vänner”

Plusgiro 85 95 89-4

Bankgiro 5682-0392

Swish 1236237465

PayPal redax@contra.nu

Vad är toxisk feminism?

Den toxiska (giftiga) feminismen ser alltid män ur ett könsperspektiv, missbrukar begreppet maskulinitet, generaliserar om män och betraktar alla kvinnor som offer.

Kvinnors fysiska svaghet och barnafödandet med dess konsekvenser påverkade historiskt arbetsfördelningen och relationerna mellan könen. Det syns också ha medfört en underskattning av hennes mentala kapacitet, vilket bidrog till hennes vanligen underordnade roll i samhället. I en artikel¹ kommenterade jag helt kort den historiska bakgrunden och utvecklingen, där länderna i Väst – liksom på många andra områden – dock så småningom startade och åstadkom en radikal förändring. Resultatet blev dagens jämställdhet (den likhet mellan könen, som ska gälla avseende alla mänskliga rättigheter och aktiviteter). Snabbheten i förändringen har drivits bland annat av de avgörande framstegen i utbildning, där kvinnor nu utgör stora andelar av studenterna i många viktiga fakulteter.

Genom att alla vanor, tillstånd och ”styrke”positioner avseende förhållandena mellan män och kvinnor dock ändras successivt och inte momentant, sågs relationen mellan könen som ett av ett flertal lovande områden, när kulturmarxismen bredde ut sig internationellt efter murens fall.² Den traditionella ekonomiska marxismen sågs ju då som helt komprometterad, och de nya strömningarna i marxismen ville istället tillämpa ideologins grundläggande offer-förtryckar-modell (arbetare mot kapitalister) på nya områden och med nya parter. Det politiska uttrycket för postmodernismen – den kulturmarxistiska rörelsen – granskade då olika levnads- och kulturella förhållanden i ett land, där man genom nya beskrivningar och nya teorier gällande dessa kunde skapa konflikter mellan aktuella parter.

Fundamentala motsättningar

Vad man då försöker göra på detta område är egentligen att omvandla oenighet i vissa frågor mellan män och kvinnor till fundamentala motsättningar mellan dem. Bedömningen synes ha varit, att dagens

könsrelationer har potential att med tiden genom hård agitation kunna orsaka så stor fientlighet mellan parterna, att den kan jämföras med den traditionella klasskampens. De, som praktiskt ledde motståndsaktiviteter på området i olika sammanhang behövde inte vara troende kulturmarxister, bara de var djupt övertygade om orättvisorna det gällde och energiskt och med alla medel ville angripa de skyldiga: männen.

Beträffande just denna relation fanns redan vid uppsvinget för kulturmarxismen en sedan länge väletablerad och livaktig feministisk rörelse inriktad på att ändra olika missförhållanden. Den var uppdelad i fraktioner beroende på vad olika grupper ansåg vara riktig feminism. Vissa hade redan starka åsikter om kvinnan som just ett offer för auktoritära män

dan.ahlmark
@contra.nu

och system. Genom att postmodernister och feminister hade vissa gemensamma intressen, blev det snabbt möjligt för kulturmarxistiskt tänkande att påverka många feminister och införa eller förstärka olika delar i deras agitation. Just den aggressiva offerförkunnelsen fängade snart in många nya anhängare. När sedan personer från vänstern med politisk kunskap, status och färdighet ägnade större energi åt området, fick det ett uppsving och mycket större uppmärksamhet.

Extrema feminister

År 2003 lämnade Gudrun Schyman ordförandeposten i det tidigare kommunistpartiet och blev sedan grundare och ledare i Feministiskt Initiativ (FI). Traditionella feminister med rättvisepatos och ofta kloka synpunkter hade så småningom trängts undan i kvinnodebatten av sådana med en doktrinär, mekanisk och extrem

syn på relationerna mellan könen. Överdrivna och oskäligen uttalanden om missförhållanden gällande kvinnans situation (vi bortser från brott mot kvinnor) blev därför vanliga och syntes främst vara produkter av en ideologi. Män skadar kvinnor genom sitt förtryck av dem och det sker till exempel genom äktenskapet, kärnfamiljen, moderskapet och – enligt några – heterosexuellt sex. Man talar om dagens samhällen som allmänt sexistiska och djupt fientliga mot kvinnor, och vår civilisation påstås till och med av vissa vara kvinnohatande. Men detta är en toxisk form av feminism (kan också kallas extrem- eller nazifeminism), som syns utmärkas av följande egenskaper:

–Den ser konsekvent män ur ett köns- mässigt perspektiv och har fundamentala svårigheter att betrakta dem på annat sätt eller som individer. Allt cirkulerar på ett överdrivet sätt runt könstillhörigheten, och oacceptabla generaliseringar blir en följd (såsom beskrivningen av moderna västsamhällen som hårda patriarkat). Dessa patriarkat hävdas ibland inte bara vara trångsynta, bigotta och kvinnoförtryckande utan dessutom ha rasistiska, homofobiska, klassdiskriminerande, elitistiska, eurocentrerade och åldersdiskriminerande egenskaper.

–Själva begreppet ”maskulinitet” missbrukas ofta genom att det sägs stå för egenskaper och beteenden, som sedan länge inte utgjort någon del av modern manlighet. Den överdrivna fientligheten mot maskulinitet beror troligen på att dess utmärkande egenskaper³ utgör ett hot mot extremfeminismens uppfattning om män och mot det mansideal feministerna syns förespråka.

–Ett huvudfel är, att man generaliserar om män som grupp, medan ett konsekvent manligt ideal – högst relevant idag – varit betoningen på individualism. Gruppomdömena saknar vanligen precision och brister ofta i saklighet. Sexuella och andra fysiska brott inom relationer eller äktenskap är självfallet just det: brott som

³ <https://detgodasamhallet.com/2019/10/22/gastskribent-dan-ahlmark-maskulinitet-ar-viktigt-for-samhallet/>

ska beivras. I det vanliga samhället har sexuella övergrepp tydligen satts i system främst i branscher helt dominerade av vänstern: media och olika kulturbranscher. Exempelen från USA visar detta tydligt. Men någon analys av skälen till just det förhållandet har man naturligtvis inte vågat sig på. Men dessa anklagelser gäller inte den stora massan av män.

–Extremfeminister kommer oavbrutet tillbaka till tankar knutna just till föreställningen, att kvinnor är offer för män, vilka berövar kvinnor deras rättmätiga belöningar och positioner. Men offerideologin är farlig för samhället, eftersom den har destruktiva psykologiska följder för individen.⁴ Varianterna av uttryck, vilka beskriver dagens män som naturliga eller vanligen av kulturen formade förtryckare av kvinnor är också utslag av toxisk feminism, eftersom offertron sällan har – naturligtvis ingen legal – men inte heller ens saklig grund i moderna västerländska samhällen. Ibland är sådana åsikter bara resultatet av, att den jämställdhet man velat ha senare just på grund av konkurrensen med män orsakar resultat, som är trista för individuella kvinnor. Att hävda att man är ett offer är

⁴ <https://fridebatt.se/att-skapa-och-vara-offer/>

då en användbar ursäkt. Sannolikt är en lika hög frekvens kvinnor som män yrkesmässigt mindre dugliga men kanske med skillnaden, att männen är tystare om sina egna misslyckanden.

–Ett av de tydligaste tecknen på toxicitet är, när feministen omedelbart lämnar all objektivitet och logik därhän, närhelst någon påstår att det idag hårdaste kvinnoförtrycket i världen utövas av muslimer. Detta faktum accepteras då troligen inte av de flesta extrema. Eftersom muslimer – även män – av flera skäl har en högre ranking i kulturmarxismens offerhierarki än vita kvinnor (alternativt att människor i Väst inte får värdera förhållanden i andra civilisationer), kan sådan kritik naturligtvis inte uttalas av dessa extremfeminister. Det intresse de har för verklighetens kvinnor, som man säger sig kämpa för, räcker då inte alls. De av kvinnokön, som verkligen lider och misshandlas av män, bryr man sig inte om. ”Hyckleri!” sade Bill; ”Dubbelmoral!” sade Bull.

–Exemplet visar nog en princip: ifall feministen i andra viktiga frågor förspårar kulturmarxistiska ståndpunkter är personen troligen också en toxisk feminist

Bristande verklighetsförankring

Tendensen till överdrifter förvärras av stödet från postmodernismens kunskaps-teori, som just uppmuntrar bristande verklighetsförankring, subjektivitet och känslor. Och syftet med diskussioner är för de extrema inte längre att nå en gemensamt delad sanning med meningsmotståndarna utan att krossa dem. Att sådana åsikter och metoder skulle på något vis kunna främja kvinnors välfärd är inte sannolikt. Däremot kan detta beteende under en period medföra politisk makt för utövarna. Men just FIs sammanbrott i valet 2018 är därför en stor framgång för svenska kvinnor⁵. Men extremister har istället i vårt land fått ett ordentligt fotfäste i offentlig administration och akademien.

Dan Ahlmark är ekon lic och jur kand. Efter arbete i industrin och konsultföretag i Sverige och utlandet samt forskning vid EFI/HHS startade han ett konsultföretag 1980 med inriktning på affärsutveckling och konkurrensstrategi. Han gav hösten 2017 ut boken *Vakna upp! Dags att dö! Libertarianism och den Civila Välfärdsstaten*.

⁵ <https://katerinamagasinet.se/att-huvuddelen-av-fis-valjare-lamnade-partiet-arets-val-ar-ett-halsotecken/>

Presidentvalet i USA

Det amerikanska presidentvalet ska äga rum den 3 november. Huvudmotståndarna kommer att vara sittande presidenten Donald Trump och förutvarande vice-presidenten Joe Biden. Bägge är i äldsta laget för att påbörja ett uppdrag som ska vara i fyra år. Trump kommer att vara 74 och Biden 78 när mandatperioden börjar den 20 januari nästa år.

Åtminstone Joe Biden har visat tecken på bristande kapacitet på grund av hög ålder. Vid ett tillfälle fick till exempel hans fru skjuta in väsentligheterna i det han skulle säga vid ett offentligt framträdande.

Inför valet pågår en märklig kampanj i amerikanska media där ledande tidningar och TV-kanaler på lösa grunder ägnar sig åt att ta heder och ära av Donald Trump. Av de ledande medierna är det bara *Wall Street Journal* och TV-kanalen *Fox* som ger en någorlunda balanserad bild av de två presidentkandidaterna. Medan alter-

nativmedier som *Breitbart* och *Newsmax* brukar vara kritiska mot Biden.

Svenska medier ansluter sig nästan helt utan undantag till de Trumpkritiska medierna i USA och därför framförs många rena felaktigheter om Trump.

cg.holm
@contra.nu

Ta ett par aktuella exempel om det kinesiska viruset. Vid en av sina dagliga presskonferenser säger Trump att han inte är läkare och därför inte kan bedöma om hydroxiklorokin kan fungera. Men eftersom åtskilliga läkare och botade patienter säger att det hjälper så borde man väl åtminstone testa medicinen. Vänstermedia kastade sig genast över Trump

som fördömdes och till och med påstods ha ekonomiska intressen i tillverkningen av hydroxiklorokin. Sanningen visade sig vara att miljardären Trump genom en av sina generella aktiefonder hade värden för cirka 1.000 dollar placerade i det franska läkemedelsföretaget Sanofi, världens femte största läkemedelsföretag. Hydroxiklorokin utgör mindre än en promille av Sanofis samlade läkemedelsproduktion och tillverkas dessutom av många andra bolag.

Hydroxiklorokin är ett av många existerande läkemedel som utvecklats för andra diagnoser, men som eventuellt kan ha effekt också på det kinesiska viruset. Brittiska hälsovårdsmyndigheter bestämde sig i mitten av maj för att genomföra vetenskapliga tester på 40 000 anställda inom National Health Service, NHS, för att ta rätt på om läkemedlet fungerar.

Finessen med hydroxiklorokin och en del andra läkemedel är att de är testade

och godkända av läkemedelsmyndigheter runt om i världen och att eventuella biverkningar är välkända och kan kontrolleras.

Men Demokraterna har framställt det som livsfarligt att använda detta beprövade och billiga läkemedel, som alltså inte bevisats ha effekt mot det kinesiska viruset. Det finns ytterligare ett par beprövade läkemedel som testas, exempelvis Remdesivir. Den demokratiska representanten i delstatsförsamlingen i Michigan Karen Whitsett anser sig ha räddats till livet av hydroxiklorokin och har uppmanats av sina partikamrater att hålla tyst eller råka ut för repressalier. När Trump själv berättade att han använde det i förebyggande syfte menade kritiker att han riskerade livet och att man absolut inte fick ta läkemedlet utan att det föreskrivits av läkare. Vad de inte visste var att det var Trumps läkare som hade förskrivit medicinen, dosen och övriga förhållningsorder.

Vid en annan presskonferens gjorde Trump ett annat uttalande som misstolkats grovt. Han sa i förbifarten att eftersom det fanns desinfektionsmedel som rengjorde bord, stolar och golv på några sekunder var det märkligt att det inte fanns något motsvarande för den mänskliga kroppen. Kritikerna hävdade att Trump rekommenderat folk att dricka desinfektionsmedel! Bizarra falska nyheter.

Många av de demokratiska presidentkandidaterna var uttalade socialister långt ute på vänsterkanten. När Bernie Sanders eller Elizabeth Warren talade var deras position ofta till vänster om Jonas

Donald Trump, Republikanernas presidentkandidat. Foto: Shealah Craighead, The White House.

Sjöstedt. Det kändes mycket märkligt att så många kunde stödja extrema vänsterkrafter i det som ändå måste uppfattas som kapitalismens stamort på jorden. I en jämförelse med dessa framstod Joe Biden onekligen som en mycket balanserad kraft som hade en pragmatisk inställning och som under sin tid som vicepresident inte visat några extremistiska tendenser.

Dock förefaller det nu som om han har låtit sig påverkas av de vänstervridna motkandidaterna och intar en långt mindre försiktig hållning än tidigare.

Joe Biden, den demokratiska presidentkandidaten, har ifrågasatts för sönens mellanhavanden med det ukrainska energibolaget Burisma. Hunter Biden satt i styrelsen för bolaget med ett arvode på 50.000 dollar i månaden. Biden hade ingen bakgrund inom energiindustrin, men han var son till USAs dåvarande vicepresident, vilket visade sig vara nyttigt då ukrainska myndigheter påbörjade en utredning av korruption inom Burisma. Joe Biden har skrutit om hur han vid ett besök i Kiev krävt att Ukrainas riksåklagare skulle få sparken inom sex timmar om fick han åka hem utan att ha undertecknat ett låneavtal om 1 miljard dollar till Ukraina. Riksåklagaren Viktor Sjokin fick sparken i mars 2016, utredningen mot Burisma lades ned och Joe Biden skrev under låneavtalet.

När Trump 2019 tog upp frågan om den nedlagda korruptionsutredningen med Ukrainas nye president Volodymyr Zelenskij i ett telefonsamtal blev det en "skandal" för Trump, som påstods ha använt påtryckningar om amerikanskt militärt stöd till Ukraina för 400 miljoner dollar för att korruptionsutredningen skulle återupptas. Detta var huvudskälet till att Trump ställdes inför riksrett (och sedan friades).

När detta skrivs är den heta frågan om Biden hans tafsande på kvinnor. Precis som i MeToo-sammanhang har kvinnor kommit fram som klagat på saker som hänt för decennier sedan. Biden förnekar naturligtvis allt och vänsterorienterade demokrater håller med, även de som tidigare hävdade att kvinnor aldrig ljuger om sexuella trakasserier.

Biden påstås också vara inblandad i det som kallas Obamagate. Efter Trumps valseger den 8 november 2016 men innan hans tillträde den 20 januari 2017 lät Obama-regimen på tvivelaktiga grunder telefonövervaka delar av Trumps

övergångsstab (de som förberedde det formella maktövertagandet den 20 januari 2017). Bland annat ifrågasattes att Trump-medarbetaren Michael Flynn samtalat med Rysslands ambassadör Sergej Kislyak. Flynn misstänktes att som privatperson olagligt ha överlagt med en utländsk representant, något som strider mot The Logan Act från 1799, en lag som inte tillämpats en enda gång även om två åtal genomfördes på 1800-talet med frikännanden som resultat.

Flynns telefonsamtal motiverade ytterligare telefonavlyssning. Det ledde också till att den så kallade Rysslandsutredningen under Robert Mueller genomfördes, en utredning som under två år arbetade för att (utan framgång) hitta bevis för att ryssarna stött Trumps valkampanj. Mest beryktat var den brittiske agenten Christopher Steeles promemoria om att Trump skulle ha hyrt samma hotellrum som makarna Obama använt i Moskva och sedan hyrt in prostituerade för att kissa i sängarna!!! Steele påstod också att Trumpmedarbetaren Michael Cohen i augusti 2016 skulle ha träffat tre personer från Kreml i Prag, där Cohen säger att han aldrig någonsin varit och erbjuder sig att bevisa det med hjälp av sitt pass.

Under december 2016 godkände en specialdomstol, FISA, en med största sannolikhet olaglig telefonavlyssning av Trump och hans medarbetare, och en del av resultatet av denna avlyssning hamnade hos vänstertidningen *Washington Post*. FBI, president Obama och vicepresident Biden var alla inblandade i operationen mot Trump. Ett antal Obama-medarbetare begärde att avlyssningens anonymisering av vem som förde samtalet skulle brytas, vilket också skedde. En av de som begärde detta var vicepresident Biden. 📧

Joe Biden, Demokraternas presidentkandidat. Foto: Michael Stokes/Wikipedia

SVERIGE-NYTT

Contras notisavdelning har i detta nummer sammanställts av C.G. Holm. De källor som refereras är inte direkt citerade, utan texten är Contras sammanfattning av originalkällan om inte annat markeras med citationstecken.

Riksdagen röstar nej

– myndigheten fortsätter ändå

Regeringen lämnade ett förslag till Riksdagen att försvåra för näthandel av vissa tobaksprodukter. Riksdagen röstade nej och förslaget blev alltså inte lag. Riksdagen ville ha lika förutsättningar för butikshandel och näthandel. Riksdagen underkände regeringens förslag om näthandel av tobaksprodukter och bad regeringen återkomma med ett nytt förslag. Det har regeringen inte gjort än.

I avvaktan på detta har Konsumentverket stämt Snusbolaget Norden AB och hävdar att deras nätbutik inte är en butik utan marknadsföring och marknadsföring anser sig Konsumentverket ha befogenhet att stoppa. Om domstolen skulle anse att det trots allt handlar om ett försäljningsställe hävdar Konsumentverket att bolaget brutit mot rätten till ”måttfulla kommersiella meddelanden” och ska förbjudas ändå. Trots att Riksdagen alltså anser att butikshandel och näthandel ska behandlas likvärdigt.

Sexköp

Ibland cirkulerar påståendet att var tionde man köper sex. Rebecca Weidmo Uvell frågade sig varifrån den uppgiften kom och fann snart att siffran inte alls stämmer. De tio procenten kommer från en enkät med 31 procent svarsfrekvens som beställts av Folkhälsomyndigheten. Frågan var om personen någonsin fått sex mot ersättning, om så för femtio år sedan och om så ersättningen var en flaska vin. Då kom man upp till tio procent, varav 80 procent hade gjort det utomlands.

I en webbenkät från 2010 tillfrågades män mellan 18 och 65 om de hade köpt sex de senaste sex månaderna, då var andelen 0,29 procent. Om perioden utsträcks till tolv månader ökar andelen med någon eller några tiondelar.

Paolo Roberto och Annika Östberg

Det tog bara några dagar efter att Paolo Roberto gripits för sexköp tills alla hans böcker var borta från både AdLibris och Bokus. De två dominerande nätbokhandlarna har bägge kvar dubbelmördaren Annika Östbergs böcker (Hon blev välkänd i Sverige när hon avtjänade sitt fängelsestraff i Kalifornien, förflyttades sedan till Hinseberg och är nu frigiven)..

Tre år för att få rätt mot Skatteverket

En revisor, Ewa Olander, sköter skattebetalningar åt sina kunder. En gång gjorde hon fel, hon skrev en annan kunds OCR-nummer på en inbetalning. Det borde ju vara en smal sak att ordna till för Skatteverket. Men icke. Olander tvingades låna pengar för att kunna betala in skatten en gång till. Och hon fick stämma Skatteverket för att få tillbaka de dubbelt inbetalda pengarna. Det tog tre år för henne att få rätt, men hon fick faktiskt rätt i Högsta Domstolen. Skatteverket kunde ha gett henne rätt från början genom att bara flytta pengarna från ett kontot till ett annat, men de föredrog att istället förlora en process som tog tre år. (Sunt Förnuft)

Tveksamma läroböcker i ekonomi

Andreas Bergh är docent vid Ekonomihögskolan i Lund. Han har tagit sig för att läsa läroböcker i ekonomi för gymnasiet. Han pekar på en hel del problem. Många böcker inriktar sig på att beskriva problem i marknadens funktionssätt och har när det gäller synen på handel en närmast merkantilistisk slagsida (merkantilismen var ett synsätt på ekonomin som var populärt på 1700-talet, innan den moderna industriekonomin slog igenom). Skälet att inte lägga tullar på import anges i en av böckerna vara att man kan få dåliga relationer med sina handelspartners. Att handel i sig är välbefärande tas inte upp, och detta trots att vi just i Sverige haft framstående nationalekonomer som varit ledande inom utrikeshandelsteori. Bertil Ohlin fick till och med Nobelpriset i ekonomi för sina insatser inom utrikeshandelsteorin.

Bergh pekar på att det finns en bok som analyserar finanskrisen 2008 ur genusperspektiv, klassperspektiv och etnicitetsperspektiv, men helt ”glömmer bort” det ekonomiska perspektivet. Andra böcker utvecklar problemen med marknadsekonomin, men tiger om problem med statliga ingripanden och ”demokratiska beslut om ekonomin”.

När det kommer till u-ländernas svaga ekonomi nämns över huvud taget inte den svaga rättsstaten och avsaknaden av institutionella förhållanden som reglerar privat äganderätt. Två områden som ekonomer idag är överens om är avgörande för ekonomiska framsteg i u-länderna.

(Ekonomisk Debatt)

Asylaktivist hem till

Iran på semester

Asylaktivisten Fateme Khavari åkte nyligen på semester till Iran, som hon säger sig ha flytt från. Väl i Iran säger hon sig ha blivit av med en väska som innehöll både hennes (afghanska) pass och uppehållstillståndskort från Migrationsverket som visade att hon hade uppehållstillstånd i Sverige. Några dagar senare stoppades en helt annan kvinna som med Khavaris handlingar försökte resa från Istanbul till Barcelona, det vill säga in i Schengen. Khavari påstår att hon fått tillbaka handlingarna från de iranska myndigheterna, som i sin tur fått dem från de turkiska. Varför de turkiska myndigheterna skulle välja att skicka handlingarna till just Iran är svårbegripligt. *Kvartal*, som behandlat saken, skriver: ”En källa inom polisen, som har god insyn i den här typen av frågor men som på grund av ärendets natur vill vara anonym säger att turkiska myndigheter ’med 99,99 procents säkerhet’” inte skulle ha skickat tillbaka Fatemeh Khavaris handlingar till Iran utan att först göra en grundlig utredning, vilket skulle tagit betydligt längre tid än åtta eller nio dagar. Källan säger att följande är ett mer sannolikt scenario: Khavari har i Iran lånat ut eller sålt sina handlingar till den afghanska kvinnan, som använt dessa för att först resa till Turkiet. När turkiska myndigheter upptäckt henne på flygplatsen i Istanbul, har de skickat tillbaka henne till Iran utan att beslagta resehandlingarna, för att hon inte skulle bli kvar i Turkiet. Enligt källan är detta ett vanligt händelseförlopp. Den afghanska kvinnan har då återvänt till Iran och lämnat tillbaka resehandlingarna till Khavari, som sedan använt dem för att resa hem till Sverige. Källan understryker att turkiska myndigheter aldrig skulle ha beslagt handlingarna utan att också spärra dem. Handlingarna har dock inte spärrats, vilket hade varit det normala.”

Khavari förnekar dock att det skulle ha gått till på det sättet.

Hedda Care,

ett privatägt vårdbolag ordnar tester av det kinesiska viruset för den som så önskar. När detta skrives har myndigheterna lyckats genomföra ungefär 30000 tester i veckan mot utlovade 100000. Och det är tester som bara görs för-prioriterade grupper. (*Aftonbladet*)

Slöseri med skattepengar

Nyligen beslutade Vellinge kommun att bygga en skyddsmur mot havet kring Skånör och Falsterbo. Genom att använda det värsta av fyra olika scenarier utgår man från att havet under de närmaste åren ska stiga med 98 centimeter. Under de gångna hundra åren har vattenståndet i Blekinge ökat med 15 cm. Men landhöjningen har kompenserat för 14 av dessa 15 cm. Landhöjningen är inte lika snabb i Skåne, men cirka 8 cm per hundra år. Det blir alltså en höjning av vattennivån med 6 cm på hundra år.... (*Klimatupplysningen*)

Göteborg glömde bort Göta Älv

I Göteborg struntade man i älven när man placerade elever i ”närmaste skola”. Fle- ra får över en timmes restid. *Göteborgs-Posten* berättar om kritiken mot höstens skolplaceringar. Elever placeras på skolor de inte valt – med lång resväg som följd – och hundratals har redan överklagat.

Om antalet ansökningar på den önska skolenheten överskrider tillgången görs urvalet enligt en förutbestämd prioriteringsordning, där kriterierna i tur och ordning utgår från följande:

1. Om eleven är nyanländ.
2. Har syskon på skolan.
3. Avstånd mellan hem och skola.
4. Om så krävs – lottnings.

Många elever tvingas till långa resor bort från sin närmaste skola för att ”nyanlända” har förstatur på platser. Men inte nog med detta. När myndigheterna har placerat eleverna har man inte tagit hänsyn till att det går en stor älv mitt igenom Göteborg. Den ”närmaste” skolan kan hamna på andra sidan älven med tims- långa restider (enkel resa) som följd.

(*Göteborgs-Posten*)

Rättvisemärkt

Det är dyrare att köpa så kallat rättvisemärkt kaffe. Var hamnar de extra pengar som konsumenten betalar i tron att det hjälper fattiga kaffebönder? Dick Durevall som är professor i nationalekonomi i Göteborg har studerat frågan och konstaterat att det mesta hamnar hos detaljhandeln. Vartill naturligtvis kommer 25 procent moms.

Hans slutsats är att rosterierna och detaljhandelskedjorna tar hand om 60 procent av det ökade priset, medan mellan 25 och 30 procent går till de kaffe- producerande länderna och återstående 10–15 procent till den organisation som

certifierar vad som är ”rättvisemärkt”. En organisation som ägs av LO och Svenska kyrkan. Anmärkningsvärt är att organisationen lyckats få flera kommuner att betala för att hela kommunen ska ”rättvisemärkas”. Som framgår av en notis på ”Utlands-Nytt” i detta nummer av *Contra* får kaffearbetarna ingenting av de pengar som hamnar i producentländerna. Pengarna hamnar hos kaffebönderna, det vill säga de som äger marken.

”Rättvisemärkt” kaffe står för ungefär 7 procent av den svenska kaffemarknaden. Priserna är 30–40 procent högre än för vanligt kaffe. (*Ekonomisk Debatt*)

Trotskist i hyresgästföreningen försvann

Tidningen *Offensiv*, trotskisternas organ, har haft nästan kontroll över Hyresgästföreningen i Västsverige. Föreningen har 70 000 medlemmar och brukar normalt anses vara närtstående Socialdemokraterna.

Offensiv-medarbetaren Kristofer Lundberg valdes till ordförande för Hyresgästföreningen Västra Sverige 2018. Han ville göra en kamporganisation av hyresgästföreningen. Genom massprotester, hyresbojkotter och ockupationer.

Lundbergs åsikter om Venezuela är signifikativa: ”Jag är kritisk mot Maduro, men min kritik riktar sig mot att regeringen bevarat kapitalismen och administrerar den, i stället för att genomföra revolutionen fullt ut.” (Citat ur Hyresgästföreningens centralorgan *Hem & Hyra*).

I januari 2020 hade centrala Hyresgästföreningen fått nog och tog över kontrollen över region Västra Sverige. Men det skedde genom att Lundberg anklagades för ekonomisk misskötsel, inte för att han var trotskist som ville använda Hyresgästföreningen för att främja Rättvisepartiet Socialisternas verksamhet och syften.

Bidrag till solceller

Solceller har blivit avsevärt billigare under de senaste åren. Vilket inte har hindrat att de statliga bidragen till solcellsin- stallationer har fortsatt. Och det är inte så konstigt att de som vill installera sol- celler hellre gör det med bidrag än utan. Nu fungerar bidragen så att staten avsät- ter en summa och sedan får folk ansöka om pengar. Tar pengarna slut blir det inte några bidrag. Nu har det gått så långt att branschens företrädare vill avskaffa bi- dragen för att de minskar efterfrågan...

UTLANDS-NYTT

Utreseförbud

Australiensiske medborgaren Joseph Sarlak, 69, sitter fast i Dubai. Han har suttit fast i Dubai sedan 2016 då en inhemsk affärspartner lurade företaget på pengar varvid checkar som Sarlak skrivit under kom att sakna täckning, vilket är ett brott som straffas med fängelse i Dubai. Efter rättslig prövning frikändes Sarlak på alla punkter. Men i samband med rättegången hade Sarlak fått utreseförbud. Utreseförbudet upphävdes inte när han blev frikänd, vilket får anses vara en administrativ blunder. Men myndigheterna vägrar att åtgärda saken eftersom Sarlak saknar ett giltigt dubaiskt ID (hans gamla har gått ut). Sarlak har vänt sig till den australiensiska ambassaden för att få hjälp, men där gör man ingenting.

Kön är biologiskt

Det ungerska parlamentet har med 134 röster mot 56 fastställt att ”kön bygger på grundläggande könsegenskaper och kromosomer”. Inte oväntat protesterar åtskilliga organisationer mot detta och hävdar att ”transpersoner” både kommer att fly landet och begå självmord. (*Breitbart*)

Kinesiska Kommunistpartiviruset

Som framgår av intervjun med Anastasia Lin i detta nummer av *Contra* är en lämplig benämning på det aktuella viruset Kinesiska Kommunistpartiviruset.

Kinesiska Kommunistpartiet släppte inledningsvis uppgiften att viruset spritts till människan genom Huanans djurmarknad. Anledningen var att många (men inte alla) av de först identifierade sjukfallen hade någon koppling till djurmarknaden. Teorin var att viruset spritts från fladdermöss till myrkottar och sedan till människan. Det är dock inte säkert att det gick till på det sättet.

En annan teori är att viruset kom från Wuhan Virologiska Institut. WVI har nyligen byggts om för att hantera de mest avancerade studierna, det vill säga institutet är av säkerhetsklass BSL-4. Det finns sjuttio sådana anläggningar i världen. Och det har hänt tidigare att toppklassade forskningsinstitut har släppt ut virus. De sista kända fallen av smittkoppor (1978)

kunde exempelvis spåras till ett brittiskt laboratorium. Mul- och klövsjukan kom från ett annat forskningsinstitut 2007, så WVI är en möjlig källa till smittan.

Mörklägningsmönstret i Kina märks. Doktor Shi Zhengli, ofta kallad ”fladdermuskvinnan”, har under många år forskat på coronavirus hos fladdermöss. I november 2015 släppte WVI ett nyhetsbrev där man refererade forskningsresultat från doktor Shi och hennes medarbetare. Det konstaterades att viruset växte till i mänskliga luftvägar och i provrör kunde man sluta sig till att det hade epidemiska egenskaper. Det nyhetsbrevet försvann från WVIs hemsida i april 2020.

Det finns ett annat institut i Wuhan, en motsvarighet till Folkhälsomyndigheten, med den skillnaden att Wuhan myndighet också sysslar med egen forskning. Två kinesiska forskare släppte en preliminär studie på en hemsida som heter ResearchGate. Forskarna menade att institutets verksamhet var sådan att det fanns anledning att känna oro för säkerheten. Rapporten är nu bortplockad. Det kan bero på att den inte höll vetenskapligt, men då borde den inte bara ha försvunnit utan ersatts med en kortare kommentar om just detta. Mer troligt är alltså att det Kinesiska Kommunistpartiet har ingripit för att tysta saken.

Richard Pilch, som arbetar med studier om spridning av biologiska och kemiska vapen, vid Middlebury Institute of International Studies i Kalifornien, menar att det nu finns så många forskare som ägnar sig åt att studera coronavirus hos fladdermöss att det förr eller senare måste bli en pandemi med ursprung i ett laboratorium.

Men som det ser ut nu kan vi inte avgöra om det kinesiska viruset har sitt ursprung på Huanans djurmarknad eller något av laboratorerna i Wuhan. Vilket som, gör det Kinesiska Kommunistpartiet sitt bästa för att tysta ner saken. (*The Economist*)

EU kryper för Kina

EU lät ta fram en rapport om bakgrunden till det kinesiska viruset, och den desinformation om viruset som kom från Kina. Bland annat att viruset påstods ha kom-

mit både från USA och Italien.

När rapporten var färdig hamnade den på politisk nivå i Bryssel och då blev det genast känsligt. Kommunist-Kina hade snokat rätt på att rapporten var på gång och krävde att den skulle dras tillbaka. Och politikerna lydde. Nej, rapporten drogs inte tillbaka, men den skrevs om. Bland annat försvann den del av texten som handlade om Kinas ”globala desinformationskampanj”. Tjänstemän på EU talar om självensur för att tillfredsställa det kinesiska kommunistpartiet.

Farligt att bli osams med Huawei

Den kinesiska polisen griper ungefär tio personer om året som blivit osams med Huawei berättar *Financial Times*.

Li Hongyuam fick sparken efter 13 år på Huawei och begärde uppsägningslön. Denna begäran renderade Li 251 dagar i häkte, men till slut fick han en uppsägningslön på 107 000 yuan (något mer i svenska kronor). Li Hongyuan försökte anmäla Huawei för att han gripits, men polisen i Shenzhen vägrade att kvittera att de tagit emot anmälan.

Peking-advokaten David Zhang säger till tidningen att stora företag inte har några svårigheter att påverka de lokala myndigheterna.

Zeng Meng greps i Thailand av thailändsk polis i samarbete med kinesisk polis. Zeng hade startat en chat-grupp som diskuterade hur Huawei bröt mot de amerikanska sanktionerna mot Iran. Han hölls inspärrad i Shenzhen i tre månader och är nu frisläppt mot borgen.

Ingen gloria på slovakiska mynt

När Slovakien skulle ge ut ett särskilt jubileumsmynt till 1150-årsminnet av landets kristnande härsknade EU-kommissionen till. Den krävde att Slovakiens Nationalbank skulle ta bort glorian och korsen som fanns på myntet. Eftersom man inte ville ha några religiösa symboler på euro-mynten. Glorian försvann, men korsen finns kvar. Sverige, med kronan som valuta, slipper klåfingrighet från Bryssel om myntens utformning. Och faktiskt, det finns ett kors på femkronan (i toppen på kungakronan), men inte på de övriga mynten.

Kvinnor mer krigiska

Oeindrila Dube från University of Chicago och S P Harris från McGill University har studerat krig i Europa mellan 1480 och 1913. Det visade sig att det var 27 procents större sannolikhet för krig om ett land styrdes av en drottning än om landet styrdes av en kung. Och den territoriella expansionen för att land var större när det styrdes av en drottning än av en kung.

Kvinnor i Saudiarabien

I Saudiarabien (och många andra muslimska länder) måste kvinnor ha en förmyndare. Normalt brukar det vara pappa eller en bror, till dess kvinnan gifter sig då maken blir förmyndare. Men det finns även, enligt sharia, en möjlighet att komma runt detta. Vuxna kvinnor kan begära att en domstol upphäver faderns förmyndarskap. Tidigare har en sådan begäran ansetts vara ett skamfullt angrepp på familjens heder, men uppfattningen har ändrats. Tidningen *al-Watan* i staden Abha berättar att domstolarna i området nu får ungefär en ansökan per dag om upphävt förmyndarskap. Vanligast är att kvinnor som nekats att gifta sig ansöker om upphävt förmyndarskap och domstolen fastställer då ofta att äktenskapet kan genomföras varvid kvinnan automatiskt får en ny förmyndare. Sin nye man.

Rättvisemärkt tveksamt

I Sverige finns diverse ”märkningar” för att visa att en produkt är ”miljövänlig”, uppfyller vissa krav på arbetsrätt hos tillverkaren etcetera. En av märkningarna kallas ”rättvisemärkt” (fair trade). I världen handlas nu varor för över 100 miljarder kronor som omfattas av ”rättvisemärkt”-regler. Tanken är att människor i fattiga länder ska få bättre arbetsvillkor och löner.

Men effekten är tveksam. R. Dragusanu och N. Nunn har studerat vad som händer med kaffeindustrin i Costa Rica. ”Medelinkomsttagarna” i industrin, det vill säga ägarna av kaffejordbruken får i genomsnitt 2,2 procent bättre inkomster. Dessa ägare av jordbruk för kaffeodling svarar för ungefär en tredjedel av arbetskraften i industrin. Höginkomsttagarna i sektorn, det vill säga de som är mellanhänder, har tappat 2,6 procent av sina inkomster. Den gruppen motsvarar sex procent av arbetskraften.

Den största gruppen i industrin, de låglönlade kaffearbetarna, har dock inte tjänat något alls på rättvisemärkningen. De utgör 61 procent av de sysselsatta i industrin.

De som helt klart tjänar bra på märkningen är de som utfärdar certifikaten för rättvisemärkt. (*Ekonomisk Debatt*)

Huawei

Det kinesiska företaget som konkurrerar med Ericsson och Nokia när det gäller att införa 5G-tekniken är enligt kinesisk lag skyldig att följa statens direktiv. Företaget har redan visat vad det går för. Det har hjälpt Ugandas och Zambias regeringar att ta sig in på oppositionens telekommunikation. Och i Rwanda klarade regimen själ av detta. (*The Economist*)

Maldiverna finns kvar!

För något decennium sedan fick vi höra att ögruppen Maldiverna (i Indiska Oceanen) skulle försvinna under det stigande havet. Än ligger Maldiverna kvar och man satsar stort på turismen, bland annat genom att bygga nya flygplatser. Flygplatser som man finansierat genom lån på den internationella marknaden. Långivarna tycks inte vara oroade för att de investeringar som görs för lånade pengar ska försvinna. (*miniistid.blogg.no*)

Finsk soldat på rysk propagandaaffisch

Johannes Halonen blev förvånad när han fick veta att en för honom välkänd bild hade använts på en rysk propagandaaffisch som skulle fira segern i Andra världskriget. Bilden visade nämligen Johannes far Klemet Jouni Jeremias Halonen, klädd i finsk vinteruniform och med ett finstiltillverkat Suomi automatgevär. Halonen som ryckte in i finska armén 1941 hade också en ren på bilden. Tidigare har Sovjetiska propagandaaffischer också använt sig av bilder på tyska soldater för att hylla sovjetiska segrar under kriget. (*Radio Free Europe/Radio Liberty*)

Bok förbjöds i Danmark -gavs ut i Sverige

Dansk domstol förbjöd utgivningen av boken, på grund av att den, enligt danska säkerhetspolisen PET, innehöll känsligt material. Boken gavs dock ut i Sverige, trots att den beskrev kopplingar till Sverige och PETs svenska systerorganisation SÄPO.

Sju år som spionchef

När boken *Sju år som spionchef* förbjöds, uppfattade den danska tidningen *Politiken* förbudet som censur och en grov inskränkning i pressfriheten. Domstolen förbjöd boken, utan att ha läst den. Dessutom hade domstolen inte haft kontakt med bokens författare, journalisten Morten Skjoldager. Tidningen *Politiken* uttryckte sig vidare: ”Om PET utan någon misstanke kan kräva förbud av böcker eller tidningsartiklar för läsning, har vi faktiskt accepterat en underrättelsetjänst som ett publicistiskt kontrollorgan, vilket kommer att undergräva pressfriheten. Vi har ett annat ord för det – censur.” *Politiken* ansåg, att allmänheten framtogs möjligheten att föra en viktig offentlig debatt om en bok, som på ett seriöst sätt lägger till nya fakta om när det gäller hur terrorismen blev verklighet i Danmark.

Författaren Morten Skjoldager jobbar som journalist på *Politiken* och har följt åtskilliga danska terrorprocesser. *Politikens* chefredaktör Christian Jensen svarade på domstolens förbud mot utgivningen, med att omedelbart ge ut hela boken, som tidningsbilaga och därmed spreds boken i över hundra tusen exemplar.

Tillsammans med journalisten Morten Skjoldager får vi följa den före detta underrättelsechefen, Jacob Scharf, genom hans tid inom PET. Skjoldager skriver om de hittills skarpaste hoten mot Danmark och PETs förmåga att motverka dem. Boken är grundad på en mängd juridiska dokument, rapporter från PET samt den vanliga polisen, intervjuer med källor inom både rättsväsendet och de extremistiska miljöerna.

I boken berättar Jacob Scharf om såväl kända som okända operationer samt om planerade massmord i Danmark. Läsa-

ren får klart för sig vilken maktfaktor en säkerhetstjänst skulle kunna vara. Scharf beskriver sitt mandat att modernisera underrättelsetjänsten, som förvandlats till en organisation med ett minfält av skvaler och läckor.

Jacob Scharf blev åtalad för att enligt strafflagen ha brutit mot tystnadsplikten. Enligt åklagaren skadade han staten Danmarks säkerhet och förbindelser med utländska kontakter, avslöjade PETs arbetsmetoder samt vittnen.

Scharf svarade, att hans information i boken bidrar till en bredare samhällelig förståelse av utvecklingen och kampen mot terrorhoten i Danmark samt PETs förmåga att motverka dem. Och han betonar att han har varit mycket medveten om tystnadsplikten: ”Det har varit full öppenhet kring mitt bidrag till boken och innehållet i mina uttalanden för använd-

**britt-louise.
hoberg
@contra.nu**

ningen i boken, och jag kan fortsätta att fullt ut stödja mina uttalanden som aldrig har haft syftet att skada PET. Tvärtom.”

Danska tidningen *Jyllands-Posten* skrev ”Bara underhållningsvärdet gör att *Sju år som spionchef* förtjänar sitt toppbetyg. Lägg därtill den folkbildning det är att få en samlad överblick över händelser som det bara viskats om i medier.”

Den före detta chefen för PET, Danmarks säkerhetspolis, dömdes i tingsrätten till fyra månaders fängelse för att ha brutit mot tystnadsplikten. Ärendet överklagades till Högsta domstolen, som friade Jacob Scharf. Således är den tidigare PET-chefen Jakob Scharf en fri och till 99 procent renad man.

Jyllands-Posten/Politikens hus (moderbolag till de två tidningarna) dömdes till 100.000 kronor i böter, medan chefredaktören för *Politiken* Christian Jensen

bötfälldes med 50.000 danska kronor, för överträdelse bland annat genom att ge ut den förbjudna boken som tidningsbilaga. Bokens innehåll ger trovärdighet eftersom chefen för danska säkerhetspolisen PET, Jacob Scharf, inte varit anonym. Men, förelägganden från domstolar med att först förbjuda utgivningen av boken och sedan bötesfälla ansvarig utgivare för tidningsbilagan av boken, har väckt debatt i Danmark. Än idag diskuteras förhandscensur, pressfrihet och det fria ordets ställning.

Demokratiska länder måste arbeta för att bygga en mediamiljö, som prioriterar oberoende och korrekt rapportering samt garanterar tillgång till kvalitetsinformation för alla. Enbart denna garanti och prioritering kan stärka och stödja demokratin.

1 <https://politiken.dk/indland/art7026805/Tidligere-PET-chef-anker-f%C3%A6ngselsdom>
2 <https://politiken.dk/indland/art7653195/Landsret-sk%C3%A6rper- Straf-til-Politikens-for-at-trykke-PET-bog>
3 <https://www.berlingske.dk/samfund/det-herer-de-facto-en-frifindelse-af-jakob-scharf>

Så blev P. O. Enquist en megafon för KGB och Röda khmererna

Författaren Per Olov (P. O.) Enquist har som bekant avlidit, 85 år gammal. Han drabbades av en stroke för fyra år sedan, vilket satte stopp för hans författarskap. Vid sitt frånfalle fick han översvallande omdömen av honoratiories som kungen och statsministern ner till de värsta prentiösa dyngspridarna på systemmedias kultursidor.

Jag ifrågasätter inte att P. O. Enquist var en framstående författare, regissör och dramatiker. Därom vittnar en lång rad priser och utmärkelser såväl inhemskt som internationellt. Vad jag ifrågasätter är däremot den ensidiga skönmålning som Enquist vederfarits i anledning av sin bortgång. Nog borde åtminstone en liten del av de förlöpningshan gjord sig skyldig till ha nämnts i sammanhanget?

Skandalen baltutlämningen

Per Olov Enquist föddes i västerbottniska Sjön i byn Hjoggböle i Bureå församling 1934. Han sällar sig därmed till andra bemärkta författare i Västerbotten som akademiledamoten Torgny Lindgren, Sara Lidman, Stieg Larsson och Stig Larsson. Enquist var enda barnet och växte upp tillsammans med sin mamma Maja, som var aktiv i Evangeliska fosterlandsstiftelsen (EFS); fadern dog när sonen var sex månader gammal.¹

Per Olov var i sin ungdom medlem i nykterhetsrörelsen och även en lovande höjdhoppare med 1,97 som bästa resultat (lika högt som han själv var lång). 1961 publicerades hans debutroman *Kristallögat* och 1964 *Magnetisörens femte vinster*, som blev något av ett genombrott.

Riktigt känd blev Enquist dock först med *Legionärerna* 1968, som handlar om en av de största svenska regerings-skandalerna i modern tid, den så kallade baltutlämningen. Boken blev 1970 film med titeln *Baltutlämningen* med Enquist själv som manusförfattare och Johan Bergenstråhle som regissör.²

Det kommuniststyrda Sovjetunionen

¹ https://sv.wikipedia.org/wiki/P.O._Enquist

² <https://sv.wikipedia.org/wiki/Legion%C3%A4rerna>

hade den 2 juni 1945 av den svenska samlingsregeringen ledd av Per Albin Hansson begärt, att Sverige skulle utlämna krigsflyktingar som stridit i tysk uniform mot de sovjetiska styrkorna. Den efterföljande socialdemokratiska regeringen, nu ledd av Tage Erlander och med Östen Undén som en mycket prosovjetisk utrikesminister, beslutade sig för att efterkomma denna begäran trots att Sverige officiellt förde en neutralitetspolitik.³

Sprang KGBs ärenden

Trots att händelsen vanligen rubriceras som baltutlämningen var endast 147 av de i läger placerade flyktingarna av baltisk börd, varav merparten letter – det överväldigande flertalet var tyskar. Den

tommy.hansson
@contra.nu

sista överskeppningen av baltiska och tyska krigsflyktingar skedde från Trelleborgs hamn den 25 januari 1946. Sammanlagt överlämnade Sverige till Stalins Sovjet 2 518 personer.

Minst sju av de internerade begick självmord efter beskedet om överläm-

³ <https://sv.wikipedia.org/wiki/Baltutl%C3%A4mningen>

”Horhuset utrymt, städning pågår”.

landet. Under den riksdagsdebatt som föregick utlämnandet krävde det Stalin-trogna förräddarpartiet Sveriges kommunistiska parti (SKP), att även de 30 000 civila baltiska flyktingar som fanns i Sverige skulle utvisas.

P. O. Enquists bok blev mycket uppmärksam och belönades 1969 med Nordiska rådets litteraturpris. Samtidigt väcktes kritik som gick ut på att författaren sprungit den sovjetiska spionorganisationen KGBs ärenden. Författaren Bertil Häggman sammanfattade 1991 kritiken i sin bok *Medlöparna* (1991):

”Författaren P O Enquist, som nu lever i Köpenhamn, uppträdde 1968 medvetet eller omedvetet som ombud för KGB. Han gav då ut en bok, *Legionärerna*, om baltutlämningen... Syftet med den var inte att ge någon historiebetraktning av vad som hände utan rättfärdiga utlämningen med hjälp av sovjetiskt källmaterial och intervjuer i Sovjetlettland... Författaren har stora svårigheter då det gäller att förstå människor som lämnat en kommunistisk regim. Det är naturligt för honom att misstänka att de gjorde sig skyldiga till något brott för att undkomma den socialistiska rättvisan. (Sidan 92.)⁴

Enquist och Åström/”Getingen”

Anders Jallai lyfter å sin sida på sin blogg den 15 september 2012 fram Enquists nära kontakter med KGB-agenten Ni-⁴<https://www.contra.nu/shop/bocker/bertil-haggman-medloparna/>

kolaj Nejland, vilken hade goda relationer till den socialdemokratiska partitoppen. Bland annat var han tennispartner till Olof Palme. Enligt Jallai blev Enquist redan i början av 1960-talet en måltavla för KGB. Han citerar härvidlag den förre lettiske KGB-medarbetaren Imants Lesinskis, som 1978 hoppade av till USA: ”Tyvärr är mottagaren av Nordiska rådets litteraturpris Per-Olof /sic!/ Enquist en beklagansvärd desinformatör”

Enligt Lesinskis var Nikolaj Nejland en av de KGB-agenter som tilldelats uppdraget att hjärntvätta Enquist och säkerställa, att denne spred en version av baltutlämningen som nära överensstämde med den bild ryssarna ville ha fram.

De som vill ha en rättvisande bild av vad som egentligen tilldrog sig i samband med balt- och tyskutlämningen har tyvärr inte mycket att hämta hos P. O. Enquist. De bör istället läsa Curt Ekholm: *Balt- och tyskutlämningen 1945-46* (doktorsavhandling, 1995) eller Valentins Silamikelis: *Baltutlämningen* (Contra förlag, 1997).⁵

Jallai påtalar även att P. O. Enquist emfatiskt försvarar regeringen Erlanders mörkande av turerna kring den svenske diplomaten Sverker Åström, vilken av spionmakarna Jevdokia Kartseva-Petrova och Vladimir Petrov – som på 1940-talet var stationerade vid Sovjetunionens Stockholms-ambassad, men senare hoppade av till väst i Australien – i samtal med SÄPO-kommissarien Otto Danielsson avslöjas vara identisk med KGB-medarbetaren ”Getingen”.⁶

Anders Jallai framhåller: ”Han /Enquist/ inte bara mörkar och tonar ned anklagelserna – nej, han förvanskar dem helt enkelt.”

”Horhuset utrymt, städning pågår”

Det finns ett citat som förföljt P. O. Enquist under alla år sedan han formulerade det i en kulturartikel i Expressen den 15 ⁵<https://www.contra.nu/shop/bocker/valentins-silamikelis-baltutlamningen/> ⁶<https://tommyhansson.wordpress.com/2015/12/08/en-tappad-sko-makarna-petrov-och-svenska-ryssagenter/>

P O Enqvist 2013. Han tog parti för Sovjet och de Röda khmererna. Foto Frankie Fouganthin/Wikipedia.

maj 1975. Han valde då att kommentera de Röda Khmerernas brutala utrymning av Kambodjas huvudstad Phnom Penh med följande ord:

”I årtal våldtog västerländsk imperialism ett asiatiskt land, dödade nästan en miljon människor, förvandlade en vacker kambodjansk stad till ett ghetto, till ett horhus. Men folket reste sig, gjorde sig fritt, kastade ut inkräktarna, fann att denna fina stad måste återställas. Då utrymde man huset och började städa upp. Man började skura golv och väggar, eftersom inte människor skulle leva i förnedring här, utan i fred och med värdighet. I väst flödar då krokodiltårar. Horhuset utrymt, städning pågår. Över detta kan bara hallickar känna sorg. Dock lär oss detta att kampen inte är ett historiskt monument, ett livlöst minnesmärke, den pågår.”⁷

I sin memoarbok *Ett annat liv* (2008) många år senare uttrycker P. O. Enquist någon form av ånger över sina ord den gången men vidhåller, att han hade ”fullständigt rätt” i det han skrev när han

⁷https://sv.wikiquote.org/wiki/P.O._Enquist

skrev det.

Och i en intervju med David Suhonen i *Aftonbladet* den 23 september 2014 i samband med sin 80-årsdag citeras författaren på följande sätt: ”Jag hade rätt om Phnom Penh utifrån vad jag visste.”

Så uttrycker sig väl endast den borne rättshaveristen. Att avstå från uppseendeväckande kommentarer i ett läge då han inte hade säker information om händelserna – vilket borde ha varit den normala reaktionen – tycks inte ha föresvävat vänstergångaren Enquist.⁸

Det beräknas att Pol Pots regim i det så kallade Kampuchea mördade omkring en femtedel av sitt eget lands befolkning mellan 1975 och 1979, innan Vietnam invaderade landet och tog över regeringsmakten. Det räckte med att en person bar glasögon för att han skulle stämplas som västerländsk agent och mördas – ofta genom att hackas till döds eller kvävas med en plastpåse. Men då hade P. O. Enquist tappat intresset för vad som hände i det avlägsna landet.

Påverkad av

kommunistpropaganda

Slutligen kan nämnas att Enquist då och då utgjöt sig om Palme-mordet, bland annat i sin essäsamling *Kartritarna* (1992). Det enquistska huvudbudskapet synes vara att det förelåg något slags konspiration som gick ut på att till varje pris skylla mordet på det stackars utslagna socialfallet Christer Pettersson. Kort sagt: P. O. Enquist har absolut ingenting att tillföra diskussionen om vem som mördade Palme.

Med Per Olov Enquist har Sverige förlorat en av sina mest omtalade författare under efterkrigstiden. Politiskt stod han, liksom så många andra kulturpersonligheter, till vänster och bekände sig enligt egen utsago till socialdemokratin.

Som så många andra naiva sossar lät sig Enquist, som framgått här ovan, i skilda frågor påverkas av den kommunistiska propagandan. Till skillnad från den obotfärdige Pol Pot-anhängaren Jan Myrdal kan han alltså inte urskulda sig med att han var kommunist.

⁸ <http://blog.svd.se/ledarbloggen/2009/02/19/kambodja-po-enquists-bittra-tarar/>

När blir utlandsfödda självförsörjande?

År 1940 var ungefär 1 procent av Sveriges befolkning född utomlands. Under den stora arbetskraftsinvandringsepoken under 1950- och 1960-talen kom stora skaror välutbildade yngre människor till Sverige från främst Finland och Medelhavsländerna. Det var en bra affär för vårt land. Invandrarna hade lägre arbetslöshet än infödda svenskar. Den åldersmässiga sammansättningen var fördelaktig (många unga i arbetsför ålder, få äldre som behövde "leva på samhället"). Dessutom var invandrarna, och inte minst då de som kom från Finland, lättintegrerade i det svenska samhället, eftersom de kulturella skillnaderna inte var så stora mellan svenskar och invandrare. En del av de stora verkstadsföretagen, som hade stor andel invandrad arbetskraft, gjorde sitt bästa för att skapa förutsättningar för de nya medarbetarna att trivas i Sverige och därmed stanna kvar. Saab i Linköping gjorde till exempel enkätundersökningar bland invandrarna (främst italienare) och de var nöjda med det mesta. Inte minst löner och arbetsförhållanden. Men en sak stack ut på den negativa sidan. Den konstiga svenska maten. Svaret blev en rekryteringsresa till Italien för att leta efter restaurangpersonal som anställdes vid företagets personalrestaurang.

1979 hade den utlandsfödda delen av befolkningen ökat till cirka 7 procent och andelen sysselsatta av de utlandsfödda hade blivit lägre än andelen sysselsatta bland de som var födda i Sverige. Fram till 1970-talets mitt var sysselsättningsgraden bland invandrare högre än sysselsättningsgraden bland svenskar.

Med vinst till 1980

Fram till ungefär 1980 gick invandringen med ekonomiskt överskott för Sverige som nation. Successivt gick invandringen från en vinstaffär till en förlustaffär. Finlands ekonomi hade i stort sett kommit ifatt den svenska och finnarna stannade hemma. De svenska storföretagen behövde inte heller genomföra rekryteringsresor till Medelhavsländerna eftersom suget efter arbetskraft inte var lika stort.

Och LO hade genomdrivit en restriktiv invandringspolitik vilket medförde högre kostnader för invandrad arbetskraft (till exempel språkkurser i svenska på betald arbetstid).

Det betydde att sammansättningen på invandringen började bli en annan. Det kom betydligt fler människor från mer avlägsna kulturer och med allt sämre utbildning. Det var inte längre utbildade verkstadsarbetare som kunde sättas in i produktionen efter några dagar utan många helt utbildade, en del till och med analfabeter. Flyktingar från krigsområden som kunde vara traumatiserade och så vidare. Sedan 1980 har invandringen i stort sett varit en förlustaffär för Sverige som nation. Med vissa grupper som positiva undantag. Till exempel de många

cg.holm
@contra.nu

krigsflyktingarna från Jugoslavien (ett av de stora invandringsländerna redan på 1960-talet) och välutbildade IT-expertter från Indien.

År 2000 var elva procent av befolkningen född utomlands och idag handlar det om nästan 20 procent. Varav mer än hälften är födda utanför Europa.

När blir utlandsfödda självförsörjande?

Svensk invandring ser mycket annorlunda ut jämfört med hur det var för femtio år sedan. Därför kan idag frågan ställas: När blir utrikes födda självförsörjande? Den som ställt just den frågan är Entreprenörskapsforum, en stiftelse som initierar forskning om entreprenörskap, innovationer och småföretag. Entreprenörskapsforum har låtit sin VD Johan Eklund och Johan P. Larsson utarbeta en rapport som belyser frågeställningen. Johan Eklund är professor i företagsekonomi vid Blekinge Tekniska Högskola och Jönköping Inter-

national Business School och Johan P. Larsson universitetslektor vid University of Cambridge och Jönköping International Business School.

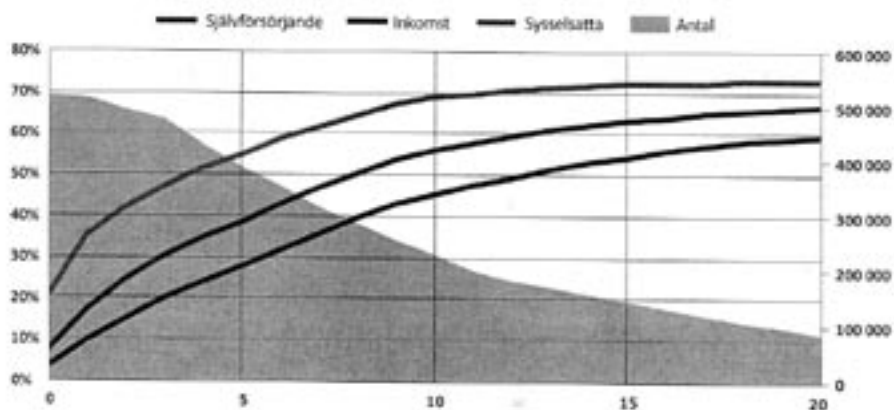
I rapporten delas de studerade invandrarna i tre grupper. De som är självförsörjande (inkomst på minst fyra prisbasbelopp eller 189.200 kronor före skatt 2020), de som i alla fall har en "meningsfull" inkomst av arbete (på minst två prisbasbelopp eller 94.600 kronor 2020) och de som i huvudsak lever på det övriga samhället. 189.000 kronor per år före skatt motsvarar cirka 13.000 kronor i månaden netto efter skatt eller ungefär halva medianinkomsten för en svensk inkomsttagare.

Skilj på sysselsatta och självförsörjande

Det förtjänar att noteras att den vanliga statistiken om invandrarnas integration i samhället brukar räkna med dem som har noterats ha en sysselsättning på minst en timme under november ett visst år. Den som bara arbetar några få timmar i månaden kan knappast betraktas som integrerad och därför blir det meningsfullt att räkna med självförsörjning inte sysselsättning som avgörande för om man är integrerad i det svenska samhället.

Enligt rapporten var år 2016 drygt 600 000 utrikes födda i arbetsför ålder inte självförsörjande. Det utgör mer än hälften. Ur den aspekten måste svensk invandringspolitik räknas som ett katastrofalt misslyckande. Av i Norden födda i arbetsför ålder räknas 73 procent som självförsörjande. Bland personer med härkomst från Mellanöstern och Afrika är motsvarande tal 36 respektive 38 procent. Och då har man i rapporten inte kunnat räkna med effekten av anställningsstöd som syftar till att underlätta anställningen av utrikes födda (de pengarna går till företagen inte till individen, men de hamnar i slutänden hos individen i form av löner från företagen). I själva verket är alltså självförsörjningsgraden för utanför Sverige födda ännu lägre än vad som här antagits.

Utlandsföddas ekonomiska integration i samhället

Läs diagrammet så här: De tre linjerna visar (på vänstra axeln) hur många procent av de som invandrat efter 19 års ålder som uppnått de olika inkomstnivåerna efter ett visst antal år i Sverige. Den översta linjen avser dem som räknas som sysselsatta (minst en timme i månaden), den mellersta linjen de som tjänat minst två basbelopp per år och den undre linjen de som tjänat minst fyra basbelopp per år (en låg men tillräcklig inkomst). Det skuggade fältet visar (på högre axeln) hur många personer det handlar om. Det är många som har varit i landet bara några år, men förhållandevis få som varit här i tjugo år.

Det tar fyra–fem år för en invandrare att klassas som ”sysselsatt”, det vill säga minst en timme per månad. Men det tar mellan tolv och tretton år för en invandrare att uppnå självförsörjning. När självförsörjningsgraden för födda i Norden år 2016 var 73 procent, ansågs 89 procent vara sysselsatta. Men 16 procenten hade alltså så liten sysselsättning att de inte kunde betecknas som självförsörjande.

Om man använder meningsfulla mått på ekonomisk integration för invandrare tar det alltså mycket lång tid. I en rap-

port av Bornhäll, Daunfeldt och Westberg konstateras att efter nio år har bara 30 procent av icke-europeiska invandrare uppnått en månadsinkomst på 2.000 euro.

Sverige har störst skillnader i Europa

Under 2018 försörjdes 770 000 personer i arbetsför ålder (omräknat med hänsyn till att en del bara delvis är försörjda på det sättet) i Sverige av sociala ersättningar och bidrag. Det motsvarar 13,3 procent av befolkningen mellan 20 och 64 år.

Arbetslösheten bland svenskfödda var 2018 3,8 procent mot 15,4 procent för utlandsfödda. Det var den största skillnaden i hela Europa. Sverige är med detta mått mätt sämst i Europa på integration. Skillnaden lär inte ha minskat i samband med den höjda arbetslöshet som är en följd av spridningen av det kinesiska viruset under första halvåret 2020.

Det finns flera förklaringar till att det är så. Den som inte är integrerad i det svenska samhället och saknar kontaktnät ligger självklart sämre till när det gäller möjligheten att skaffa sig ett jobb. Men det är också i andra avseenden som invandrare ligger sämre till. Det finns en studie som görs av OECD avseende vuxnas färdigheter i räkning, läsning etcetera (en motsvarighet till den PISA-studie som görs på skolelever). Den undersökningen visar att även personer med högre utbildning från Arabländerna eller Afrika söder om Sahara har sämre räknefärdigheter än personer födda i Sverige med låg utbildning (mindre än två års gymnasieutbildning). Observera att detta avser räknefärdigheter, när det gäller språkfärdigheter är det ju ganska självklart att svenskfödda alltid ligger bättre till.

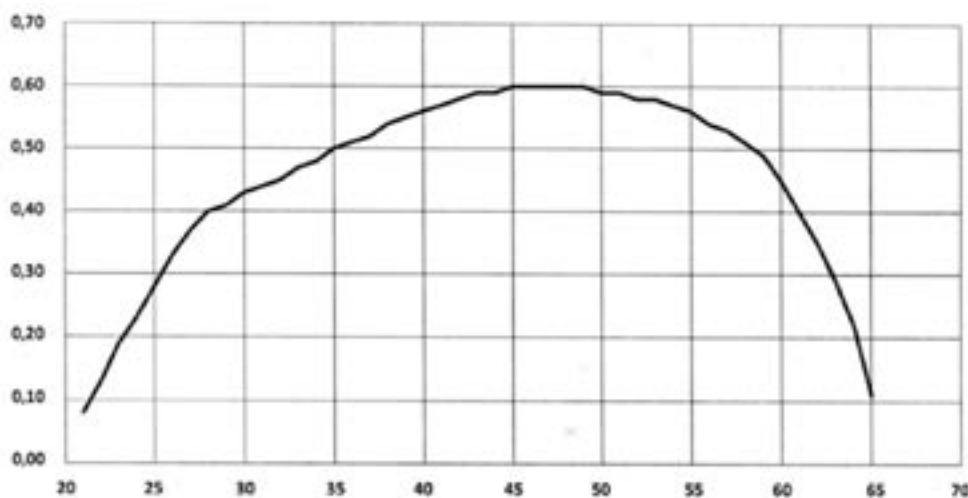
Andel självförsörjande

Rapporten tittar på åren 1990–2016 och ser hur många som är självförsörjande varje år av dem som är i arbetsför ålder. En person som är 19 år inte med, men kommer med när han/hon fyller 20. En person på 64 år med men trillar ur sammanställningen när han/hon fyller 65.

Så här ser det ut med en uppdelning på invandrarens ursprungsregion, räknat på antalet självförsörjande (i procent):

Afrika	30
Södra Centralasien	36
Mellanöstern	29
Syd- o Centralamerika	42
Sydeuropa, Balkan	41
Övriga utlandet	45

Här görs ingen skillnad på hur länge en person har befunnit sig i landet, därav de låga siffrorna, då de som har befunnit sig kort tid i landet har låg självförsörjningsgrad, medan de som har befunnit sig decennier i landet närmar sig svenskföddas nivå. Men en uppdelning i olika kategorier visar att en majoritet av de utlandsfödda utan högre utbildning aldrig når självförsörjning.

Hur stor andel av invandrarna som är självförsörjande (minst 4 basbelopp i inkomst per år) vid olika åldrar, allt annat lika. Mellan 35 och 47 år är hälften eller flera av invandrarna självförsörjande. Vid 65 år är andelen nere på 10 procent.

Till mitt försvar

Peter Johansson har skrivit en bok om advokaten Sargon De Basso och hans verksamhet. Pia Hellertz kom redan för decennier sedan i kontakt med De Basso och hans familj och ger ett referat av boken kopplat till sina personliga erfarenheter.

Efter att ha läst *Till mitt försvar – om advokat Sargon de Basso* så är jag övertygad om att om jag någonsin skulle behöva en advokat så skulle jag göra allt för att få just Sargon De Basso.

Författaren Peter Johansson har gjort ett fantastiskt arbete med att låta Sargons egen röst genomsyra texten genom att han skrivit i jag-form. Det är som om Sargon själv berättar utan mellanhand. Skickligt! Peter Johansson är journalist sedan 30 år tillbaka och har varit chefredaktör för flera tidningar.

I förordet berättar Sargon om sitt möte med en anhållen nazist som han ska vara försvarsadvokat för och det som sker på grund av att Sargon är mörkhårig med utländskt namn. Nazisten accepterar honom som sin försvarsadvokat efter en laddad stund. Den berättelsen anger tonen i boken.

Den avslöjar också Sargons värdegrund när det gäller allas rätt till försvar, oavsett ras, etnicitet, religiös, politisk eller sexuell grundsyn. Boken är en resa som kantas av utmaningar på alla fronter. Sargon avslutar boken med att säga: ”Den här människan har också rättigheter.” Han tror på den uppgiften och lever efter den.

I boken berättar Sargon om sin bakgrund och uppväxt. Hans familj har rötter i Turkiet, den del som grekerna kallade Mesopotamien, landet mellan floderna Eufrat och Tigris. Landet föll år 612 f.Kr. och sedan dess har assyrierna varit statslösa. Sargon berättar att deras gamla hemland idag finns ”i delar av nuvarande Irak, Turkiet och Syrien”. Familjen beskriver det som att de kommer från Assyrien. Sargon konstaterar att det assyriska folket var Mellanösterns mest drabbade och förföljda. Det var anledningen till att familjen flydde till Sverige. Då var det pappa Iskender, mamma Sara och de fyra bröderna Noran, Ilan, Ibbe och Erke. Sargon själv är född i Sverige.

Livet i Sörbyängen

Under 80-talet arbetade jag som relativt

nybakad socionom inom socialtjänsten i Örebro och hade bland annat ansvar för området Sörbyängen. Det var en radikal tid med kreativa idéer hos politikerna. Någon föreslog att socialassistenter gärna fick flytta ut sitt kontor till det bostadsområde man hade ansvar för. Jag tyckte det skulle bli spännande att få sitta ute i det helt nybyggda Sörbyängen med dess spännande arkitektur med radhus byggda omkring innergårdar.

Under den här tiden skulle flyktingar från Turkiet integreras i det nya området. Det var så jag fick kontakt med familjen De Basso, som då hette Oktay. I boken berättar Sargon varför man bytte namn. Oktay var ett turkiskt namn. De Basso är ett assyriskt namn. Jag har undrat, men aldrig frågat.

Jag fick många intressanta samtal med

pia. hellertz
@contra.nu

”pappa Iskender” där han berättade om landet mellan floderna, om sin världsbild som assyrier, om barnen – fem söner som han och ”mamma Sara” skulle hjälpa fram i en ganska främmande och utmanande värld, full av frestelser för unga grabbar.

Vad Iskender aldrig berättade, men som Sargon nämner i boken, var att hans pappa, Sargons farfar, också som 70-åring hade flytt till Sverige och bodde i Jakobsberg. Han hade då tillbringat fyra år i häkte i Turkiet. Farfadern hade fungerat som en fredsmäklare i kurdiska klanfejder – och innan honom hade hans farfarsfar gjort det. Farfadern dog 104 år gammal på ett servicehem i Jakobsberg. Sargon hann en vecka innan berätta för farfadern att han blivit färdig advokat.

Sannerligen har Sargon släkttraditioner att leva upp till.

Sargon skriver att familjen var ett ”matriarkat”, även om ”grabbstämningen regerade”. Det var Sara som var ”centralgestalten i vår familj”.

Den första tiden i Sverige bodde familjen i Jakobsberg utanför Stockholm, men de flyttade till Örebro och Sörbyängen. Iskender hade kommit in på Socionomprogrammet på dåvarande Högskolan i Örebro, som år 1999 blev Örebro universitet. Efter min tid som socialsekreterare i Sörbyängen började jag undervisa på Socionomprogrammet och därför blev Iskender också min student, så vi fortsatte att ha viss kontakt, även om den blivit alltmer sporadisk med åren.

På grund av den ekonomiska situationen valde Iskender att hoppa av utbildningen och istället ge sig på affärsverksamhet. ”I rask takt köpte han en kemtvätt i Kumla och senare en krog i Örebro. I ett svep blev vi en renodlad företagarfamilj. Alla hjälpte till.” Sargon berättar hur han tillsammans med sin far skurade mattor och tvättade i kemtvätten och hur han skötte bardisken på krogen, samtidigt som han funderade över vad han skulle bli.

Samtidigt berättar han om kroglivets avigsidor, om bråk med överförfriskade och våldsamma gäster, om strategier att hantera detta, om hot från personer som han lyckades övermanna men som han ibland stötte på senare. Dessa erfarenheter och insikter fick en mycket stor betydelse för Sargon i hans roll som försvarsadvokat. Hans förståelse för utsatta människor fördjupades, men också insikten i de livsstilskriminellas liv och vardag. Det är som om Sargons hela barndom och uppväxt bäddat för hans liv som ”en av Sveriges mest framgångsrika försvarsadvokater”, som nån tidning skrev.

Advokat

Det var ”mamma Sara” som styrde framtiden. När Sargon funderade på Journalisthögskolan så sa hon: ”Min son ska

inte bli journalist. Det passar inte dig. Du ska bli advokat!" (s. 23) Sargon skriver: "Mamma presenterade sin ståndpunkt lugnt och sansat, som om det inte rörde sig om en åsikt utan om ett obestridligt och vetenskapligt faktum".

Sargon kom in på juristlinjen i Uppsala. Där fick han det tufft. I Örebro hade eleverna varit "ett tvärsnitt av samhället". Han hade själv varit en av de "tongivande i klassen". Men i Uppsala blev han "fast förankrad i bottenskiktet". Studierna gick dåligt, betygen blev dåliga, betygshetsen var hög.

Sargon gick på en föreläsning med den advokat som både skulle komma att bli hans förebild och som lät Sargon få bli praktikant på hans advokatbyrå, den legendariske Peter Althin. "Jag ville bli som Peter Althin", skriver han. Han fick göra dels sin 10-veckors uppsatspraktik och dels sin tid som biträdande jurist på Peter Althins byrå. Där blev han kvar i 10 år.

Sargon berättar om hierarkin inom byrån, om hackordningen, om stöd och uppmuntran, om goda råd. "Du måste börja tala högt HELA TIDEN! När du svarar i telefon: ADVOKAT DE BASSO! När du är i rätten: MIN KLIENT FÖRNEKAR BROTT. Alltid. INGA UNDANTAG!" Vilken undervisning! Sargon lyssnade och lärde...

Advokatens utmaningar

Den stora delen av boken handlar om de utmaningar, de rättsfall, de rättegångar som blev Sargons framtid. Det är som att höra skådespelare och artister berätta om planering, nervositet, scenskräck och strategier för att framträdandet ska bli så perfekt som möjligt. Den stora skillnaden mellan försvarsadvokaten och artisten är att försvarsadvokaten har en klients liv och framtid i sina händer, artisten har bara sin egen framtid att vara rädd om.

I början var det nästan ingen annan advokat som hade

utländskt påbrå, så han fick ofta frågan i rätten om han var "tolken". Utmaningarna handlade om vårdnadstvister, om att försvara en barnamördare, nazister inom Nordiska motståndsrörelsen som åtalats för våld, män som anklagats för våldtäkt och mycket mera. Han skriver: "Jag har under mina år i branschen företrätt personer som i olika brottsutredningar ställts mot varandra, beskrivits som de mest extrema av ytterligheter: Det är kvinnor vs kvinnohatare, homosexuella vs homohatare, Bandidos vs Hells Angels-sympatisörer och vänsteraktivister vs nationalsocialister. Alla har de en gång varit barn." Sargon konstaterar också att de alla har "den ovillkorliga rätten till ett lojalt och oberoende försvar och därigenom en rättssäker prövning av sitt åtal. Utan denna rätt finns ingen demokrati att tala om i Sverige".

Han undrar också vad som händer om Nordiska Motståndsrörelsen förbjuds? Vad händer närmast isåfall? "Liberalerna har redan sagt att kommunismens illdåd ska jämföras med nazismens" (s. 219).

Sargon berättar om de fysiska och psykiska utmaningar som arbetet gav honom: "...på nätterna kom frossan. Jag låg kallsvettig under duntäcket och såg hur solen kröp fram på morgonen utan att jag kunnat somna. Den natt det var som värst funderade jag på att hoppa ut genom rutan från tredje våningen. Prestationsångest blandades med scenskräck." Han lärde sig så småningom att vända skrällen till positiv energi.

Kändisadvokater och kändisklienter

Sargon berättar om kända personer och kända fall som jag läst om genom åren. Han nämner Henning Sjöström, kändisadvokaten som inspirerade Sargon när han sagt att advokaten "hade en betydelse. Att en advokat kan göra skillnad."

Sargon berättar bland annat historien om Joy Rahman, hemvårdaren som anklagades för att ha mördat en gammal kvinna, men som senare blev friad efter ingående undersökning, bland annat med hjälp av journalisten Dick Sundevall. Fallet blev startskottet för liknande resningsansökningar. Det blev också en fråga som aktualiserade temat "oskyldigt dömda". Göran Lambertz var Justitiekansler vid den här tiden och han "stod på den lilla människans sida".

En kändisklient blev Mikael Persbrandt som blivit utsatt för *Expressens* karaktärsdömd genom att tidningen påstod att han varit intagen på klinik på grund av alkoholförgiftning, vilket visade sig vara en lögn. Medierna förföljde Persbrandt på flera sätt. Det blev en kamp mellan å ena sidan mediernas påstående att de hade tryckfrihet och å andra sidan människors rätt till integritet. Efter lång kamp vann Persbrandt och Justitiekanslern och därmed också Sargon målet mot *Expressen*. Sargon har ofta mycket positiva berättelser om både juristkollegor och klienter.

Flera av de klienter Sargon berättar om känner jag igen från massmedia. Det var

mycket intressant att få bakgrundsberättelser och nya perspektiv på det som hänt. Jag tror att dessa berättelser kommer att utveckla en mer nyanserad syn på massmediernas berättelser hos oss som läser och lyssnar på media.

När Sargon berättar om skådespelaren Örjan Ramberg, som beskyldes för att ha misshandlat sångerskan Josefin Nilsson så att hon började använda tunga opioider, vilket ledde till hennes död, något som dokumentären "Älska mig

Sargon De Basso

för den jag är” som SVT visade i mars 2019 påstod. Då skämdes jag. Jag hade liksom alla andra totalt gått på SVTs ensidiga vinkling. Men varken jag eller resten av landets medborgare fick ju någon alternativ berättelse. I kapitlet ”Sveriges mest hatade” berättar Sargon att Örjan Ramberg kontaktade honom via telefon och sa: ”Jag vill ha mitt liv tillbaka.” Det ledde till att han fick det. SVT fälldes för dokumentären.

Under Metoo-rörelsen som bröt ut hösten 2017 startade en serie anklagelser mot män för sexuella trakasserier. ”Många kände en blodtörst att hänga påstådda förövare”, skriver Sargon. Regissören Ulf Malmros karaktärsdömdades inför sina kollegor och i massmedia och blev totalt förtvivlad över de anklagelser som drabbade honom. Han kontaktade Sargon. Ännu en fascinerade berättelse om kampen för upprättelse, vilket Ulf Malmros fick. Det blev helt klarlagt att kvinnan som anklagat honom ljög.

Sargon möter sin sambo

I ett mål möter Sargon en åklagare, Johanna, som så småningom kom att bli hans sambo. Åklagare och försvarsadvokat i samma familj. Spännande! Sommaren 2012 fick de sin förste son och två år senare sin andre. De bör alltså i skrivande stund vara 8 och 6 år. Alltså ungefär i den åldern när jag lärde känna Sargon. Det är lätt att undra hur samtalen vid matborden går. Sargon slutar den korta berättelsen om detta med orden: ”Naturligtvis har Johanna helt fel, men jag har lärt mig att leva med det.”

Kritik mot rättssystemet

Om och om igen i boken tar Sargon upp rättssystemets olika brister. Jag hoppas många blivande jurister och även aktiva jurister läser boken och börjar reflektera och även diskutera hur dessa brister kan åtgärdas. Domstolarnas verksamhet måste vila på totalt rättssäker grund. De hanterar människors liv och existens.

I sista kapitlet skriver han inledningsvis att: ”Det är med sorg jag ser ett Sverige som går i mer auktoritär riktning. Hur rättsstatens grundprinciper sätts ur spel.” Han konstaterar att: ”Om vi inte har en stark kår av försvarsadvokater så kommer justitiemorden att stå som spö i backen.”

Dags för egen byrå

Hösten 2015 beslöt sig Sargon för att lämna den byrå han varit med om att bygga upp efter tiden hos Peter Althin. Nu var det dags att bygga upp en egen byrå. Han började på allvar fundera över vad han egentligen ville med advokatyrket. ”Jag ville förändra”, skriver han. ”Våga sticka ut. Möta andra sorters människor. Driva processer för att försvara yttrandefriheten. Engagera mig i förtalsmål. Möta diskussioner och få rättssamhället att gå i en viss riktning. Kompromisslöst stå upp för rättssäkerheten i en tid då den står under angrepp”. Det är verkligen beundransvärda drömmar.

Han ville inte att det skulle finnas någon strikt hierarki på hans firma. Han skriver att han vill driva verksamheten som en ”välsorterad fritidsgård”.

För att göra en lång och spännande historia kort så blev det Advokatfirman De Basso. Om jag tolkar hemsidan rätt så har firman nu sju kontor i Sverige, i Stockholm, Södertälje, Örebro, Västerås, Sundsvall, Gävle och Göteborg.

Ett kapitel kallar han ”Käftsmällar och

hyllningar”. Han berättar bland annat att chefredaktören på *Expressen*, Thomas Mattsson, på olika sätt försökte misstänkliggöra Sargon på grund av hans val av klienter. Sargon menar att Mattsson försökte skrämja honom. ”De ville att jag skulle backa. Rätta in mig i ledet igen. Men om jag gjort det hade jag känt mig som en nolla.”

Jag måste ta ett längre citat: ”Jag har aldrig haft någon annan självbild än att jag är en andra generationens blatte från Sörbyängen, som efter bästa förmåga försöker kravla mig fram här i världen. Nu kom jag fram till att om Thomas Mattsson, som sitter på sin miljardbudget och har över en miljon läsare, upplever mig som ett hot, så har jag i alla fall gjort någonting rätt” (s. 244.)

Då kände han sig lite som en segrare.

Helt klart är Sargon de Basso en segrare, på många sätt. Jag tycker att boken borde ingå i juristutbildningens olika inriktningar. Den väcker viktiga frågor om människosyn, etiksyn och förhållningssätt. 📖

Sargon De Basso och den nylevererade boken.

The Deep State är i USA beteckningen på de offentliga tjänstemän som driver sin egen agenda och inte lojalt följer regeringens politik. Republikanerna menar att The Deep State är ett hot mot demokratin, eftersom den struntar i resultatet av fria val. Jerome R. Corsi har skrivit en bok om hur man ska ta itu med frågan, *Killing the Deep State*.

Corsi menar att det funnits utvecklade planer inom The Deep State på hur man skulle göra sig av med Donald Trump, trots att han vunnit valet. Vi kan se resultatet i form av riksprocessen.

Medarbetaren i Trumps övergångsenhet, de som skulle förbereda maktövertagandet sedan valsegern väl var ordnad, Michael Flynn, hade en rad kontakter med viktiga personer inom olika myndigheter och även viktiga personer från viktiga länder i omvärlden. The Deep State grävde då fram en obskyr lag från

1799 som heter The Logan Act. Enligt denna var det förbjudet för amerikanska privatpersoner att överlägga med representanter för främmande makt. FBI, som

i högsta grad tillhörde The Deep State, intervjuade Flynn och förklarade att han var en privatperson så länge den nye presidenten inte tillträtt och att han i ett avlyssnat samtal talat med Rysslands ambassadör Sergej Kislyak. Flynn hade därför brutit mot Logan Act (som aldrig använts praktiskt på över 200 år) och kunde förvänta sig ett häftigt fängelsestraff. Om han erkände att han ljugit för FBI skulle det dock bli ett lindrigt straff. Flynn erkände, fast han inte ljugit för FBI, och placerades i fängelse. Hans kostnader för juridiska ombud för att försvara sig mot FBI:s angrepp var så höga att han tvangs använda alla sina tillgångar och till och med sälja sitt hus, vilket medförde att han gjorde ett falskt medgivande. Flynn lärde sig den hårda vägen att han inte hade en chans mot The Deep State. Han har nyligen frisläppts och FBI har tagit tillbaka anklagelserna mot honom. C G Holm

Stalins svenske oljedirektör

Den liberale riksdagsmannen Fredrik Malm upptäckte häromåret till sin förvåning att hans egen morfars far varit engagerad i ett sovjetiskt företag som förde Stalins fana högt i Sverige. Malm började forska kring Einar Kruse och bensinbolaget Naftasyndikat, som under tio år sålde bensin till den framväxande bilismen.

En del av forskningen har skett på Riksarkivet där säkerhetspolisens handlingar förvaras och normalt är tillgängliga för allmänheten efter sjuttio år. Övervakningen av Svenska Naftasyndikats verksamhet under perioden 1928–1937 kan därför studeras i offentliga handlingar.

Bolaget utnyttjades dels som en viktig avsättning för sovjetiska petroleumprodukter (till en del från de oljeanläggningar i Azerbajdzjan som stulits från familjen Nobel i samband med bolsjevikerna maktövertagande), men också som ett redskap för sovjetiskt spioneri i Sverige. Många av de anställda i Naftasyndikat hade sina rötter i Sovjetunionen och Naftasyndikats anställda kunde åka runt i Sverige för att inspektera bolagets bensinstationer. Säpos föregångare var väl medvetna om att Naftasyndikats ”inspektörer” sysslade med en hel del annat under sina resor, som inte sällan gick till

militärt intressanta områden.

1937 såldes det sovjetiska bolaget till amerikanska Gulf Oil som döpte om stationerna till Gulf, ett namn som bestod till 1983 då mackarna köptes upp av Q8, senare OKQ8. När varumärket Gulf åter började användas 2007 var det faktiskt bolaget Svenska Naftasyndikat som ägde varumärket, dock då med helt andra ägare.

Einar Kruse, mannen som var ekonomichef för Svenska Naftasyndikat (och tidigare arbetat för Svenska Handelsbanken i Luleå) blev efter försäljningen till Gulf ekonomichef för Sveriges Kommunistiska Parti. Fredrik Malm har inte lyckats belägga det, men han utgår från att likviden för Svenska Naftasyndikat, när det såldes 1937, gick till SKPs inköp av fastigheten på Kungsgatan 84 som än idag ägs och används av Vänsterpartiet som högkvarter.

Kjell Kruse, Fredrik Malms morfar, var länge övertygad kommunist och bland annat styrelseledamot i Förbundet Sverige-Sovjetunionen. Han var under fem års tid anställd vid ungerska legationen i Stockholm, där han bland annat arbetade med övervakning av ungerska flyktingars verksamhet i Sverige.

Upprinnelsen till Svenska Naftasyndikat finns hos journalisten Robert Aschbergs farfar, Olof Aschberg, som tidigt var inblandad i Sovjetunionens utrikesaffärer. Inte minst försäljningen av guld som kommunistregimen beslagtagit, men som inte kunde säljas i Väst av juridiska skäl. Det ordnades genom Svenska ekonomiaktiebolaget, där Olof Aschberg var dominerande ägare. Bolaget såldes i omgångar till Sovjetunionens statsbank 1927 och 1930, som därmed kom att bli ägare till ett stort svenskt finansiellt företag. Einar Kruse var som pålitlig kommunist (och gammal bekant till Olof Aschberg) ledamot i bolagets styrelse, fram till dess att det avvecklades 1937. Einar Kruse hade tidigt på 1920-talet anställts av den ryska handelsdelegationen i Stockholm, som fick många ryska medarbetare utvisade 1919.

1928 bildades med sovjetiskt aktiekapital Svenska Naftasyndikat som med hjälp av Einar Kruse byggde upp ett nära samarbete med kooperationen. Efter några år hade bolaget 450 bensinstationer och 1000 anställda, med oljedepåer i Stockholm, Göteborg, Gävle och Helsingborg. Flertalet lokala bensinstationer var privatägda och deras medarbetare var

inte anställda av Naftasyndikat.

Naftasyndikat var uppdelat på två avdelningar, en svensk och en rysk. På den ryska avdelningen arbetade många sovjetiska medborgare och den hade sin egen ekonomiska rapportering. Det fanns alltså goda möjligheter för Sovjet att via Naftasyndikat sköta en hel del tvivelaktiga affärer. Under ett år i början av 1930-talet kom 150 ryska medborgare till Sverige för att arbeta vid ryska handelsdelegationen eller Naftasyndikat.

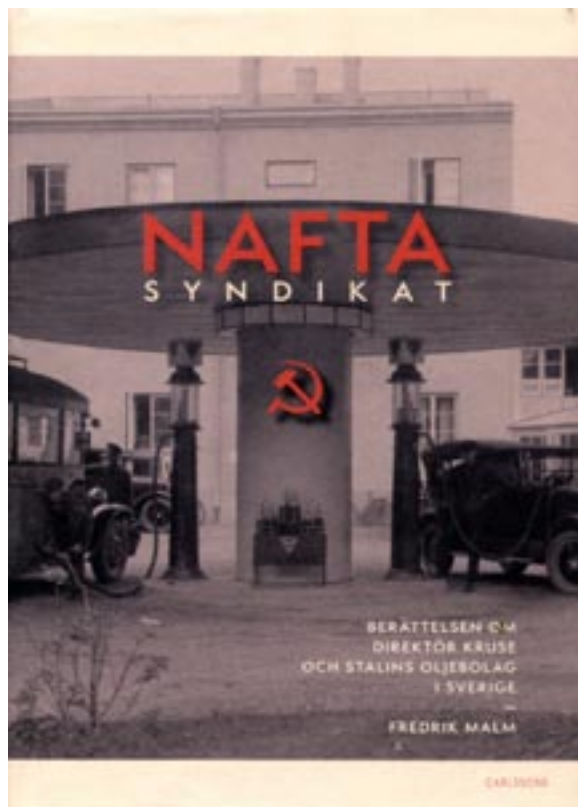
Den svenska avdelningens personal bestod av två grupper. Yrkesmän och kommunister. Kommunisterna kunde på arbetstid syssla med kommunistpartiets angelägenheter. Bland de icke-kommunistiska svenska medarbetarna slogs larm till polisen om vad bolaget sysslade med och 1932 utvisades en rysk anställd.

Naftasyndikat fick särskilda förmåner. När bolaget skulle ställa säkerhet för tullkrediter lämnade man sovjetiska statsobligationer, trots att det var föreskrivet att säkerheten skulle bestå av svenska stats-

obligationer eller obligationer utgivna av svenska banker. Sovjetiska statsobligationer var omöjliga att omsätta på marknaden. När Generaltullstyrelsen avslag begäran om krediter överklagades det och beviljades av regeringen, där Ernst Wigforss var finansmi-

nister. När Shell begärde motsvarande kredit och ställde upp brittiska statsobligationer som säkerhet, obligationer som var lätta att omsätta på marknaden, blev dock Generaltullstyrelsens avslag fastställt.

Fredrik Malm berättar om sin förvåning när han hos

Riksarkivet i Täby studerade Naftasyndikats handlingar: ”I säkerhetspolisens arkiv i Täby finns mängder av handlingar om bolaget. Jag satt där i flera veckor och läste och fotograferade dokument. Med tiden blev jag mer och mer häpen. Naftasyndikat lär ha varit en av de större företagskulisserna för spionage i Sverige, men sedan 1930-talet har ingen skrivit om företaget.”

En liten detalj som jag noterar i Fredrik Malms bok, en detalj som inte har med Naftasyndikat att göra. Leninmonumentet i Stockholm, utanför Moderna museet, omtalades i Contra nummer 6 2010.¹ Vi nämnde att det var utfört av konstnären Björn Lövin. Men naturligtvis inte att konstnären var pappa till Miljöpartiets nuvarande språkrör Isabella Lövin. Men det berättar Fredrik Malm i sin bok. *C G Holm*

¹ <https://www.contra.nu/data/tidningen/Contra106.pdf>

Fredrik Malm: Naftasyndikat. Carlssons bokförlag.

CONTRA

3 1995...

Vi berättade om Brian Croziers memoarer *Free Agent*. Boken handlade mycket om den nytta i det Kalla kriget som Brian Crozier gjorde genom sina nära relationer med Ronald Reagan och Margaret Thatcher. Men lite i utkanten figurerade också Contra i Brian Croziers bok.

Frågan om dödsstraffets vara eller inte vara diskuterades med två inlägg som argumenterade för motsatta ståndpunkter.

Contra hade också passat på att besöka ett möte för ”privata Palme-spanare”. Skribentens skeptiska inställning visas redan i rubriken: ”En underhållande afton...”

Serien om före detta sovjetre-

publiker var egentligen avslutad, men det fanns ju också ett stort antal republiker för folkslag som inte var tillräckligt stora för att få en egen sovjetrepublik, utan representerades i ”autonoma republiker” som var underordnade Ryssland eller någon av de andra större sovjetrepublikerna. Detta nummers artikel ägnade utrymme åt inte mindre än 23 sådan republiker och områden. Några som har uppmärksammats stort genom senare konflikter, som Tjejenien, Abchasien, Sydossetien, Nagorno-Karabach med flera.

Vi berättade också om Sveriges första EU-kommissionär, Anita Gradin, som hade ett gediget

förflutet som Sovjet-vän, bland annat som medlem i Förbundet Sverige-Sovjetunionen och som ordförande för Svenska Kommitén för Vietnam.

Efter Anita Gradin har Sverige haft sammanlagt tre kommissionärer, samtliga kvinnor. Nämligen Margot Wallström, Cecilia Malmström och Ylva Johansson. Nuvarande kommissionären Ylva Johansson är visserligen socialdemokrat men har ett förflutet som vänsterpartist. Den enda som inte varit starkt vänsterorienterad är Cecilia Malmström som representerade Liberalerna (Folkpartiet) i Europaparlamentet.

...för tjugofem år sedan